

Velika noč.

V Ameriki opazimo le malo od mnogostevnih praznikov, ktere slave v evropskih državah redno še izra do be malikovalskih časov in ktere so po tolmačenju raznih krščanskih ver preustrojili. Ti evropski prazniki tvorijo ravno toliko dni počitka, kolikor jih je v letu in so nekaj vsako leto redno se ponavljajoč počitek v neprestanem vrvenju in mučenju vsakdanjega življenja. Čegar vsebina ni družega, nego mukotrpna borba za obstanek. Tudi v tem oziru se je v novejšem času mnogo spremenilo in baš kakor se božični praznik — kateri je bil še pred petdesetimi leti pri nas brespomemben — dandanašnji tudi pri nas povsodi v smislu doseljencev obhaja, baš tako se v Ameriki sedaj tudi druge evropske praznike bolj vpošteva, nego prej. Pri vsem tem je značilno le to, da se pri nas za veliki petek skoraj nihče ne zmeni, izimši doseljencev, kateri ta dan — v kolikor so katoličani — praznuje s tem, da se postijo.

V Angliji in drugod, kjer prevladujejo protestantje, je veliki petek že od nekdaj dan, ko počivajo vse oficielno dovoljene zabave, gledišča, koncerti itd. Tem bolj se pa ta dan vrše zasebne zabave in orgije, dasiravno je ta dan glasom legende umrl Kristus na križu; kajti človeška narava je vedno taka, da želi po onem, kar je zabranjeno. Iz tega je prav lahko izvajati, da na svetu s človeškimi željami in naravo ni ničesar v večjem protislovju, nego cerkveno nasilje.

Kakor Božič, tako se torej sedaj pri nas obhaja tudi praznik vstajenja narave ali probujenja pomladi, kakor se je slavil onostran Atlantika še v dobi, ko tam krščanstva ni bilo. In kedo naj bi ljudem zameril, ako se vesele po dolgih mesecih ledu in snega, viharjev in spanja narave, toplejših dni, ko se okrase poljane in gozdi s cvetkami in zelenjem. Ista čustva, ktera so tem povodom navdajala vsako leto starodavna ljudstva, ponavljajo se sedaj tudi med nami, dasiravno ne več v tolikej meri, ker se nam vsled raznega mehužnega (kulturnega) komforta ni več bati zime tako, kakor v starodavnih časih. Vendar je pa želja po spomladu v človeškem sreju še vedno tako jaka kakor nekdaj, in bode ravno tako malo zginela, kakor želja po sreči, kajti spomlad nam je simbol veselja, ljubavi in sreče, in na njo se sklicuje vsak pesnik, kadar hoče navesti najlepše in najboljšo, kar more življenje nuditi človeku.

Dasiravno v sedanjih časih ideja o Vstajenju nima več onega pomena, kakor nekdaj, ko je bila le vera podlaga življenju — ona čarobnost, ktero vzbudi prihod pomladi, je ostala. Človek pa, kateri brez veselja opazuje probujenje in vstajenje narave, je gotovo siromak z ozirom na svoje občutke.

Tekom leta ni dneva, kateri bi bil bolj kot Vel. noč primeren za opaževanje valovečega življenja, ktero je pokrito takorekoč vedno z ledeno skorjo, ktero skuša vsako po svoji moči prodreti. Vse kulturno delo ljudi ni drugzega, nego dohavit v življenje vsakega posameznika več svetlobe, kajti i dandanašnji je še povsodi — in tudi nad nami, slovenskimi Američani, obilo teme in ledu. Prekrasen nauk o ljubezni ljudi med seboj, se danes povsodi razširja in na milijone ljudi ga posluša. Vendar pa ostane vedno le pri praznih besedah. Baš tako, kakor obično velikonono obliko in ž njo tudi velikonono misli, vse to potem zopet odložimo, ko mine Velika noč in že naslednji dan se prične za nas neizpisovna in brezobzirna borba za obstanek. Kakor se to dogaja pri posamezniku, baš tako se dogaja tudi pri celih ljudstvih. Povsodi vidimo, da vlada seličnost, ktere namen je, pridobiti le prednost za samega sebe, ne oziraje se za druge. To je morala sedanjih časov.

Ljudje gredo za Veliko noč v cerkev in ponovno poslušajo propovedi o trpljenju in vstajenju Krista. Takoj drugi dan pa gredo in kupčujejo v templju ter zlorabijo svoje moči in oblasti, da si nabavijo zakladov, katerih niti ne potrebujejo. Taki so vsi ljudje brez izjeme, kar nam zopet dokazuje, da vera še vedno ni prodrla v človeška srca in da se to tudi nikdar ne bode zgodilo. Radi tega se moramo zopet uiti znati ceniti bogastvo, ktero se ne da spremeniti v gotov denar; treba nam je več idealov in ozirati se moramo bolj na nauke onega, čegar Vstajenje se bode v nedeljo slavilo povsodi, kjer bivajo krščanski ljudje.

Vstal je!

Velikononočna roža.

Spisal Jaroslav.

Ko je po dolgem času zopet videl svojo zaročenko, se je zresnil. Njegov misli so postale nejasne, nekaj hladnega, neskočno žalostnega je dihalo iz njega. Vso zimo ni videl svoje zaročenke in sedaj je začutil v svojem sru do nje veliko usmiljenje.

Po prvem pozdravu je uprla Marija vlažne in tihe svoje oči na zaročenca. Hote a mu je pogledati v dušo, kaj se skriva v nji. A njegovo obličje se je zopet razvedrilo, in vse te besede so mu zatrepetale na ustnicah.

„Ah, Marija, kakšna visoka gospodična si postala! Daj mi ustka, da te poljubim!“

„Kako ljubezno je zapel tvoj glas, a ti moja Marija!“

Sedaj se je sklonil ves k nji in ji začel poljubljati roko.

Skozi okno je padel val pomladnega solnca, in takoj sta vstala in se odpravila.

Zunaj je dihalo zemlja in v polnih požirkih srkala va-se gorčoto. Življenje je palo iz nje, zdravo, mlado življenje, beli zvončki so pozvnanjali pomladi, rdeči cveti so se bliščali v soncu kot rožna kri.

Vsa sta oživila pod solncem, ki je prve poljube stlalo na polje.

Govorila sta o samih lepih stvarih. Anton je pripovedoval o svoji mladosti in o velikonočnih zvonovih.

„Nekaj bi ti povedal, dogodek iz mladih dni, a ti si danes prezamisljena.“

„Zakaj? Seveda, ker je tvoje srce tako tuje.“

„Ne, res, jako zanimivo“, je zopet začel, ne da bi jo poslušal. „Kadar se tega spominim, sem vedno zelo razburjen. Pomisli!“

Govoril je kot sam za se, ni se več menil za njo in šel naglo dalje. Komaj ga je dohajala.

„Daj, poslušaj, ti si me poznala še dijaka. Bil sem tedaj mlad, zelo mlad in rasposajen. — O Veliki noči sem bil doma, in na Velikonono soboto smo se domoznili trije prijatelji,

da pridemo v zvonik takoj po polnoči in zvonimo velikonočno jutro.“

Velika sobota je minula. Bila je ena ura ponoči, ko me pride prijatelj klicat. Potrkal je na okno, vstanem in grem ž njim. Tretjega še ni bilo. Imela sva svečo in šla sama po temnih stopnicah stare naše cerkve. Prišla sva v zvonik in čakala. Tretjega prijatelja še vedno ni. Postajala sva nemirna, zakaj po drugih cerkvah naokoli so se že ogašali velikonočni zvonovi in v pokojni noči so se razlegali krasno ubrani zvoki.

Tedaj nenadoma se pojavi pred nama tretji prijatelj, ne da bi ga bilo prej slišati, na stopnicah.

Stal je pred nama tako nem, tako hladen, in ne da bi izpregovoril besede, je planil skozi lino iz zvonika. Potegnula se je svetla nit na zemljo, in vse tiho.

Naju je objela groza, v strahu sva se spustila po lestvah navzdol in po stopnicah v cerkev in ven. Nisva si tega niti upala tolmčiti, zakaj drugi dan je tretji prijatelj naju pričakoval pred cerkvijo. Povedala sva mu, kaj sva videla, postal je zamisljen, a le za trenotek. Bili smo še jako mladi.

Zaročenec je komel in se zopet ozrl na svojo gospodično.

„Kaj je to bilo, ne vem; zanimivo je...“

Marija ga je pogledala.

„Zakaj pa mi greš to praviti?“

Poln očitjanje je bil njen glas, da se je Anton prestrašil.

„Ni se vama sanjalo, ni se sanjalo. Kako je bilo ime tvojemu prijatelju?“

„Ti si ga poznala. Bil je iz gradu, govorili so, da je graščakov. Ime mu je bilo Marijan, vem dobro.“

„Marijan, in jaz sem — Marija.“

Bili so Veliki dnevi, in Anton je bil nezadovoljen sam s seboj. Mislil je na Marijo, pri nji je bila njegova ljubezen, pri nji njegovo srce. Sam si ni več upal k njej. Sprevidel je, da jo njegova navzočnost vznemirja, da jo objame prečudovita ekstaza ob spominu na njegovo povest.

Bila je svetla noč. Hodil je pod njenim oknom ves večer, ne da bi se slišal kak glas.

Beda svetloba je lila iz oken njegovega stanovanja, naokoli čudovit mir.

Hodil je po cesti in se vračal v njeno bližino.

Kasno v noč je prišel domov, utrujen sedel k mizi in začel pisati Mariji.

Prosil jo je v pismu, naj mu oprosti, da je nevede porušil njen mir. Pozabi naj povest o nesrečnem prijatelju, ker to je bilo davno nekdaj v sanjah.

„Marija, misli na najino poroko“, jo je prosil, „ti si moja velikonočna roža, čisti cvet mojih misli.“

Naslonil je glavo na papir in zasnanjal. Hodil je v sanjah ž njo po polju, ki je bilo vse posuto z belimi cveticami. Hodil je ž njo, in ljubila sta se kot nekdaj. Gledala je nanj s svojimi tihimi očmi, ga poljubljala in mu šepetala sladke skrivnosti. Nasproti jima pride prijatelj Marijan in stopi k Mariji. Prijel jo je za roko in odšla je ž njim po beli poljani. Zakričal je in se vzdramil.

Solze so mu kapale na papir.

Vstal je in šel k oknu. Zunaj je spala svetla noč, božji mir je plaval nad vrhovi in gori v jasni so gorele svetle zvezde. Polnoč je minula in že se je začelo velikonočno jutro. Zvonovi se še niso vzbudili, Bog je ležal v grobu.

Obrnil se je in šel po sobi. Pri vratih pogleda zopet proti oknu, in tedaj je Anton ostrmel in zastrepetal. Okolo njega je vse umrlo, in srce mu je zastalo.

Skozi okno je plavala k njemu Marija, jasna in prosojna. Obstala je tik pred njim. Razprostri je roke, a tedaj je prikazen izginila zopet skozi okno, in belá, blesteča nit se je potegnula na zemljo.

„Marija, Marija!“ je zašepetal Anton in se zgrudil na tla.

Zunaj so zmagoslavno in ponosno peli velikonočni zvonovi.

Zmagoslavno in ponosno so peli velikonočni zvonovi. Zuboreča, zvonéča reka je plavala po zraku, vihrala je pesem, svetla, čista kot solnce.

„Marija je umrla“, je slišal Anton drugi dan.

„Ko so velikonočno jutro zapeli zvonovi, ko so se vili prvi zvoki čez zemljo, je zaspala in ugasnila.“

Zvonovi so naznanjali vstajenje dan in peli zadnjo pesem velikonočni roži.

Novi zakon o ljudskem šolstvu na Angležkem.

Angleška vlada je sklenila, da predloži parlamentu nov zakonski načrt o ljudskem šolstvu. Po tem zakonskem načrtu bi se imele na Angležkem uvesti na neki način interkonfesionalne ljudske šole.

Nov češki dnevnik na Dunaju.

Te dni so začeli Čehi na Dunaju izdajati dnevnik pod imenom „Česky Denník“. To je nov znak napredovanja Čehov na prestolnem Dunaju.

Novi predsednik dume.

Predsednik nove dume Feodor Gošvin je jeden najodličnejših članov kadetne stranke in objednem jeden najpomembnejših boriteljev v gibanju za svobodo. Sedaj mu je 40 let. Pravoslovne nauke je dovršil na moskovskem vsenščiču. Od leta 1891 naprej se je posvetil delovanju v zemstvu, kjer je delal za razvoj svobodne misli. Kmalu je prišel na glas. Počitna darovitost in dar govora sta ga hitro storila popularnim ter je bil že leta 1898 izvoljen predsednikom zemstva. Tu je razvil sijajno delavnost. Ali njegovo največje delo je ustanovitev demokratske ustavne stranke. Na zadnjih volitvah v Moskvu je bil z veliko večino izvoljen poslancem v dumo, kateri je postal sedaj predsednik.

VESELO IN SREČNO
Alelujo
ŽELIM VSEM SLOVENCEM IN
SLOVENKAM!
New York, 28. marca, 1907.
FRANK SAKSER.

Iz delavskih krogov. Zapadni železničarji.

OBRAVNAVE MED ŽELEZNIČNI-
MI USLUŽBENCI IN VOD-
STVI ŽELEZNIC KON-
ČANE.

Štrajk pri časopisih v Butte, Mont.

V ALABAMI.

Chicago, Ill., 28. marca. Obravnave med uslužbenci zapadnih železnic in vodji železnic glede skrajšanja delavnega časa in povišanja plače so se neprimerno končale. Vendar pa konferenca s tem še ni popolnoma končana in se najbrže jutri zopet prične. O vsebini konference se do sedaj javnosti ni ničesar sporočilo. Znano je le toliko, da so železnice svojim uslužbencom ponudile povišanje plače za 7 odstotkov, ne pa v skrajšanje delavnega časa.

Butte, Mont., 28. marca. Vse tukajšnje železnice uniže delavce, uslužbenih pri časopisih, so se z lastniki poravnale, le Stereotypers' Union še ni sklenila miru. Člani te unije zahtevajo, da se določi stalno povišanje plače, v kar pa lastniki listov ne privolijo.

Montgomery, Ala., 28. marca. Uslužbeni tukajšnje ulične železnice so pričeli štrajkati, da si izposlušajo pri-poznanje unije, 9urno dnevno delo. čas za kosilo izven vozov, 20 centov plače na uro v prvih šestih mesecih in 22c na uro po šestih mesecih. Družba na te zahteve niti odgovoriti neče.

Razstrelba tovarne izdelovanja raketov.

V GRANITEVILLE NA STATEN
ISLANDU, N. Y., ZLETELA
JE TOVARNA CONSO-
LIDATED FIRE-
WORKS CO. V
ZRAK.

Poslovodji je pri reševanju deklet od-
neslo glavo.

RANJENCI.

Včeraj se je v tovarni raket od Con-
solidated Fireworks Co. v Granite-
ville na Staten Islandu, N. Y., pripe-
tila razstrelba raket, kateri so pogladi
tovarno v zrak.

Razstrelba je nastala vsled tega, ker je delavec Henry Paul skušal za-
biti v neko veliko raketo žebelj. Pri tem žebelja ni pogoltil na glavo in ta-
koj so pričele leteti iskre na okrog. Isti trenutek se je vnela tudi vasa osta-
la zaloga raket in poslopje je bilo sli-
čno pravemu vulkanu. Poslovodja Arnold Reuf je skušal rešiti delavke, toda pri tem so mu raketi odtrgali glavo. Delavec Paul in deklet Helen Decker ter Maggie Cuskey so bili ranjeni smrtno. Pet deklet je lahko ranjenih.

Ošpice na oklopnici Georgia.

Newport News, Va., 26. marca. Na oklopnici Georgia je zbolelo nad 50 mornarjev za ošpicami, vsled česar ladija sedaj ne more odpluti v Guan-
tanamo Bolne mornarje so prepeljali v bolnico v Portsmouthu, Va.

Znižane cene.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:
za \$ 10.25 50 kron,
za \$ 20.40 100 kron,
za \$ 40.70 200 kron,
za \$ 203.00 1000 kron,
za \$1014.00 5000 kron.
Poštarina je viteta pri teh vsotah.
Dama se nakazuje vsote popolnoma
izplačaje brez vinarja odbitka.
Naše denarje pošiljate izplačuje
c. kr. poštni hranilni urad v 11. Čo
12. dneš.

Denarje nam pošliti je najpril-
nejše do \$25.00 v gotovini v priporo-
nem ali registrovanem pismu, večje
zneske po Domestic Postal Money
Order ali pa New York Bank Draft.
FRANK SAKSER CO.,
109 Greenwich Street, New York.
6104 St. Clair Ave. NE, Cleveland, O.

Velikansko naseljevanje. 16.000 naseljencev.

V NAŠO LUKO SO DOVEDLI PAR-
NIKI 16.000 NASE-
LJENCEV.

Včeraj so dospeli samo v Hoboken
štirje veliki parniki.

DELO NA ELLIS ISLANDU.

Tekom zadnjega tedna se je naselje-
vanje iz Evrope nepopisno povečalo.
Od nedelje naprej dospelo je v New
York nad 17,000 Evropejcev. Na El-
lis Islandu so včeraj morali delati po-
zno v noč, toda kljub temu jim ni
bilo mogoče odpraviti velikanske mno-
žice. Več nego polovico došlecev mo-
ralo je prenočevati na parnikih in
ravno tako bodo tudi danes, kajti
vse naseljence tudi danes ne bodo za-
mogli odpraviti.

Tudi carinski uradniki so imeli
včeraj obilo dela. Samo v Hobo-
ken, N. J., so dospeli štirje veliki
parniki s 1061 potniki kajite. Nad
100 carinarjev je bilo pri inšpekciji
in vsi so imeli obilo dela.

Iz Bremena sta dospela parnika
Kaiser Wilhelm der Grosse in Gros-
ser Kurfuerst. Parnik Hamburg je
priplul iz Genove in Noordam iz Rot-
terdama.

Medkrova vseh parnikov so bila
natlačena polna naseljencev.

Obravnava proti milijonarju Thawu.

KOMISIJA, KTERA PREIŠČE
NJEGOVO PAMET, PRIJONE
DANES S PREISKAVO.

Porotnike je sodišče odpustilo do pri-
hodnjega ponedeljka.

JAVNO PREISKOVANJE.

Komisija, katero je imenoval sodnik
Fitzgerald v zadevi proti milijonarju
Harry K. Thawu, da preišče njegovo
duševno stanje, se snide danes popolu-
dne ob 2. uri. Prva seja komisije
bode javna in zatrjuje se, da bode
tako tudi z drugimi sejami.

Bivši sodnik J. O'Brien, kateri bi
moral komisiji predsedovati, je odsto-
pil radi sabega zdravlja in obilega
posla in potem je sodnik na njegovo
mesto imenoval odvetnika D. McClu-
reja.

Kako bode komisija pričela s pre-
iskovanjem, še ni znano.

Porotnike so do ponedeljka od-
slovili.

RAZSTRELEBA DINAMITA.

Na kolodvoru v Atlanti, Ga.; štiri
osobe ubite.

Atlanta, Ga., 28. marca. Na tukaj-
šnjem kolodvoru Southern železnice
razstrelila se je velika količina di-
namita, kateri je bil v nekem tovrnem
vagonu. Pri tem so bili trije za-
moreni in eden bil ubit. Več oseb je
bilo težko ranjenih.

VIHAR V COLORADU.

Orkan, ki je divjal po zapadnih pre-
rijah, je južno od Trinidada
ustavil vlak.

Trinidad, Colo., 28. marca. Vprvič
v zgodovini zapadnih železnic se je
včeraj pripetilo, da je veter ustavil
vlak, kateri je vozil z vso hitrostjo.
Proti severu vozeči potniški vlak
Santa Fe železnice je 100 milj južno
od tu prišel v pot orkana, kateri ga
je ustavil. Strojovodja je potreboval
10 minut, predno je imea lokomoti-
va dovolj moči, da je zamogla kljubo-
vati sili viharja. Medtem je prišlo
v wagone vse polno prahu in postalo
je tako temna, da so morali prizgati
luči.

PARNIK WUERZBURG ZAKAS-
NIL.

V Newyork bi moral dospeti že dne
24. t. m.

Parnik severonemškega Lloyd's
Wuerzburg, kateri bi moral priti v
New York že 24. marca, do danes še
vedno ni dospel in nihče ne ve, kje
je. Na njem je 1300 potnikov. Iz Bre-
mena je odplul dne 12. t. m.

Južne republike. Bonilla dokončal.

KONZULI V HONDURAS ZAHTE-
VAJO, DA SE V TEGUCI-
GALPI USTANO-
VI RED.

Honduras se oživlja; njene čete so
baje zopet osvojile me-
sto Trujillo.

SALVADOR ŽELI MIRU.

Washington, 28. marca. Državni
oddelek je dobil naslednjo brzojavko
od našega poslanstva iz Hondurasa:
"Mesto Tegucigalpa je hondurska
vlada v naglici ostavila in zvečer so
prišle nicaragujske in hondurske
vstaške čete semkaj. V času, ko je
bilo mesto brez reda, so vzdrževali
inozemski konzuli mir. Vlada pred-
sednika Bonilla več ne obstoji."

New Orleans, La., 28. marca. Sem-
kaj se zasebno poroča, da so hondur-
ske čete zopet zasedle lukso Trujillo,
kteremu mestu je bilo prvo, ki je prišlo
Nicaragui v roke.

Washington, 28. marca. Tukajšnji
mehikanski poslanik potrjuje vest, da
je republika Salvador naprosila Me-
xico za ustanovitve miru v Srednji
Ameriki. To znači, da je vojna de-
janski končana, kajti Honduras ni
dovolj jaka, da bi se bojevala sama.

Willenstad, Curaçao, 27. marca. —
Tukajšnji venezuelski konzul je dobil
poročilo iz Caracasa, Venezuela, da je
bil vodja venezuelskih vstajev gen-
eral Juan Pablo Penaloza poražen.

Sedaj ga zasledujejo vladine čete in
pričakovati je, da ga kmalo vjamejo.
Penaloza je napadel pokrajino Ta-
chira.

POŽAR V ROVU.

Iz rova so prinesli 200 nezvestnih ru-
darjev na površje.

Deadwood, S. D., 27. marca. V rud-
niku Homestake Mining Co. že 24 ur
neprestano gori. Kmalu potem, ko je
prišlo goreti, so prinesli na površje
200 nezvestnih rudarjev, kateri so se
vsled plinov in dima onesvestili.

Požar se bode razširil najbrže po
vsem rovu, v katerem je velika količi-
na lesa.

RAZSTRELEBA TOVARNE SMOD-
NIKA.

Eksplodizija je bilo čutiti dvajset milj
daleč.

Cleveland, O., 27. marca. Včeraj je
udarila strela v tovarno smodnika od
Austin Powder Co. v Fal Junction,
20 milj daleč od tukaj. Tovarna je po-
krivala osem oral veliko zemljišče.

Štiri milje daleč na okrog so vse šipe
pobite. Prebivalci v Chagrin Falls in
Kentu so mislili, da je potres. Raz-
strelba je napravila za več tisoč do-
larjev škode. Dva delavca sta bila
ubita.

NADZOROVANJE ŽELEZNIC.

Newjerseyska postavodaja je sprejela
tozadovne predloge.

Trenton, N. J., 27. marca. S 36 proti
24 glasovom je zbornica sprejela
Wrightov protizeloziški predlog v
svrhu regulacije železnic v državi v
državi New Jersey. Ta predlog je naj-
radikalnejši, kar jih je bilo dosedaj
v raznih državah sprejeto. Za pred-
log so glasovali demokrate, kakor
tudi republikanci.

Predlog določa, da mora ljudstvo
izvoliti posebno železniško komisijo,
kteraj zamore poljubno obiskovati vse
kolodvorne in železniške urade, pre-
gledovati knjige, urejevati in določati
odškodnino in nadzorovati vse delo
železniških ravnateljev. Za vsak pre-
stopok bodo morale železnice plačati
po \$1000 kazni in ako se isti prestop-
ok obnovi, zamorejo izgubiti charter.

Rockefellerjev picnic.

Lakewood, N. J., 28. marca. Mili-
jardar John D. Rockefeller je včeraj
prišel s sezono piknikov. Včeraj je
povabil pevce tukajšnje cerkve bap-
tistov na morskob obrežje k prostelj-
zabavi, nakar jim je priredil v svoji
hiši dobro večerjo. Pevce je naložil
na dva avtomobila, nakar so se v
Point Pleasantu gostili z njim zajed-
no s sladoledom.

Francija in Maroko. Francoski ultimatum.

VLADA JE IZROČILA SULTANU
MULEY ABDUL AZIZU
SVOJE ZAHTEVE.

Okupacijske čete so odkorakale iz Al-
giera v Maroko.

PLENITVE.

Francija, 27. marca. V tukajšnjih
vladinih krogih priznavajo, da je po-
ložaj z ozirom na Maroko zelo resen,
vendar so pa mnenja, da bode nalogo
gde tega vprašanja lahko rešiti ta-
ko, da ne pride Francija v konflikt
z Nemčijo, to tem bolj, ker so vse ev-
ropske države izimili Nemčije in nje-
ne vazalke Avstrije, na strani Fran-
cije. Pričakovati je, da se bode ma-
rokanski sultan udal vsem zahtevam
Francije, kakor hitro se prepriča, da
Francija svojega stališča ne spre-
meni. Glede okupacije marokanske
oaze Udje tukajšnje ministerstvo še
ni dobilo kakih poročil.

Tanger, Marok, 27. marca. Fran-
coska oklopna križarka Jean d'Arc
in križarka Lalande sta dospeli iz
Toulona semkaj. Poveljnik Jean
d'Arc je danes popoldne obiskal
diplomatičnega zastopnika sultana,
Mohamed el Torresa, in mu naznanil
francoske zahteve. Položaj v Maro-
ku postaja dan za dnevom slabši.
Sovražne tolpe hodijo po ulicah in
ni eden Evropejec se ne upa na uli-
co brez spremstva.

Oran, Algier, 27. marca. Fran-
coske bode najbrže jutri zasedli oazo
Udjo v Maroku. General Lantey,
poveljnik okupacijskih čet, se danes
posvetuje s poveljnikom 19. kora,
generalom Serviersom, kateri se mudi
v južnem Algieru. Pričakovati je,
da francoske čete ne bodo pri okupa-
ciji naleteli na upor.

Oran, Marok, 28. marca. V me-
stu Maroku postaja položaj vedno
bolj kritičen. Poveljnik semkaj do-
šlega francoskega vojnega brodogra-
ja je odposlal sultanu francoski uti-
matum. Francoski konzuli v notra-
njih pokrajinah so dobili nalog ma-
roškim oblastim naznaniti, da bodo od-
govorne za vsako nadlegovanje fran-
coskih državljancev.

Lalla Marnia, Algier, 28. marca.
Francoska misija je ostavila mesto
Udja in se vrnila semkaj. V mestu
vlada mir in tamošnje prebivalstvo
še ne ve o bližajočih se okupaciji.
Tamošnja marokanska posadka je le
majhna in upora ni pričakovati.

Paris, 28. marca. Semkaj se poroča,
da so Maročani v Fesu oplenili glav-
ni stan francoske misije. Okupacij-
ska vojska se je napotila proti Udji.
Svadrone Sphahijev je v skoku od-
jezdila iz Sidi Bel Abas proti Udji.
kamor pride 30. marca. Bateria top-
ništva in bataljon Znaavov odšla sta
iz Tlemena v Algieru v Lallo Mar-
nijo.

Šeststo mož 1. legije tujcev in pro-
vijantna kolona odide danes iz Sidi
Bel Abasa v Tlemem in nadaljna ba-
terija v Ouamu je dobila povelje pri-
družiti se okupacijske vojski.

ROCKEFELLER JE POVIŠAL
PLAČE.

Potrebuje več delavcev za prenovitev
svoje hiše v Lakewoodu.

Lakewood, N. J., 27. marca. Delav-
ci, ki delajo v poletni hiši milijar-
darja John D. Rockefellerja, so dobili
povišanje plače in sicer za celih
15 centov na dan, tako da dobivajo —
buje in strmito — po \$1.65 mesto po
\$1.50 dnevne plače!

Rockefeller le težavno dobi delav-
ce. Slednje potrebuje, da mu zasade
krog hiše 1000 drevov in kake tri mi-
lje dolgo cesto po njegovem 600 oral
velikem posestvu. Njegov oskrbnik
William Forester je tekom minolega
meseca iskal po okolici delavce, toda
teh ni mogel dovolj dobiti.

OBEŠILA JE SVOJO HOČER.

Truplo je spravilo v zaboj in skušala
isvrčiti samomor.

Akron, O., 27. marca. V odsotnosti
članov svoje rodbine, je včeraj Mrs.
James R. Hemphillova obešila svojo
devetletno hčerko Heleno in skrla
njeno truplo v zaboj. Ko se je njen
mož vrnil domov, našel je vrata za-
klenjena in ko je končno prišel v sta-
novanje, je videl svojo ženo, kako se
skuša obešiti. Nato mu je pripovedo-
vala, da je poslala svoje dekletce v
nebesa, kamor namerava tudi ona iti.

Morika je brezdomno verski blazna,
ker je šestkrat zabajala v cerkev.

Državljska vojna na Rumunskem.

VSA RUMUNSKA JE VZRUJANA
VSLED KMETSKJE RE-
VOLUCIJE.

Kmetake čete nadaljujejo svojo pot
proti glavnemu mestu.

KRALJ V STISKAH.

Črnevo, Bukovina, 27. marca. Iz
Rumunske se poroča, da uporni kme-
tje nadaljujejo svojo pot proti ru-
munskemu glavnemu mestu in obla-
stim se do sedaj še ni posrečilo 4000
kmetov pregovoriti, da ne napadejo
mesta. V Bukareštu vlada velikans-
ka vzruženost; vlada je posadko iz-
datno pomnožila v vseh 18. fortih
krog mesta; tudi kraljeva palača je
obkoljena z vojaštvom.

Kmetstva vstaja se vedno bolj raz-
širja in dobiva vedno bolj značilne
državljske vojne. Gibanje ni naper-
jeno proti čifutom, temveč tudi proti
krščanskim posestnikom ter se raz-
prostira po vsej Rumunski.

Bukarešt, 27. marca. Po vladi pre-
lagane zakonske predloge, katerih na-
men je pomiriti kmetne in storiti ko-
nec državljanske vojni, bode vlada
še danes objavila v uradnem časo-
pisu.

Iz okraja Moza se poroča, da je
bilo tam v boju z vojaštvom 40 kme-
tov ubitih. Tamkaj so vstali izvršili
razne grozovitosti in so več svojih
žrtv živih sežgali, druge pa razsekali
na komade. Vroč boj je divjal tudi
na cesti, ki vodi v Gjurjevo, 60 milj
daleč od Bukarešta. Tam se je 4000
kmetov spoprijelo s konjico in pešci.
Končno so morali topničarji streljati
med kmete, predno so se slednji u-
maknili.

Sofija, Bolgarska, 27. marca. Sem-
kaj došli rumunski beguni naznanja-
jo razne grozovitosti državljanske
vojne na Rumunskem. Mnogo posest-
nikov so zavili v seno in slamo ter
žive sežgali. Celotno otokom se ne pri-
zadana in mnogo so jih razsekali pred
očmi starišev.

Bukarešt, 27. marca. Rumunski
kralj Karol je v velikem strahu. Da-
nes je objavil v uradnem listu pro-
klamacijo, s katero pozivlja ljudstvo,
naj mu pomaga ustanoviti mir in red
ter naznanja, da bi rad takoj odpravil
nektere velike davke. Poljedelska
zemljišča naj v nadalje obdeluje via-
da, ali pa naj jih daj v najem direk-
tno kmetom. Ni eden čifutski sindi-
kat naj v nadalje ne dobi več, nego
po 8000 oral zemljišča v najem.

Vlada tudi naznanja, da je izdelala
zakonske predloge v svrhu izboljšanja
položaja kmetov pri plačevanju na-
jemnine, davčnih reform itd.

Minister notranjih zadev naznanja,
da se je položaj v Moldavi poboljšal,
toda ta trditve je laž, ker se poročila
o bojih vedno bolj množe. Iz Vlaš-
eq Dambovice, Tekuce, Bužena, Do-
lja, Olta in Teormana prihajajo
neprestano poročila o požiganju in
plenitvah. Vlada je uvedla strogo
cenzuro, tako da podrobnosti ni mo-
gelo dobiti. Sedaj je pričelo vreti
tudi med delavci v okrajih petrolej-
ske obrti.

Bukarešt je pol vojaštva in sled-
nje se po možnosti hitro razpošilja
v revolucionarne kraje.

Pod vodstvom treh dijakov je udrl
2000 kmetov v mesto Petrescu, kjer
so openili in razdeljali mnogo hiš,
kakor tudi palačo kneza Stirbeja.
V Vlašici in Teleormanu so ubili 23
posestnikov in požgali 42 vasi.

Trga Zimnica in tudi Zarat sta raz-
dejana. Jednaka oseba je doletela
tudi trg Irvi v Moldavi.

Bukarešt, 28. marca. Nemiri na
Rumunskem so se razširili sedaj tudi
na posesti kralja Karola v Poljani,
kamor je vlada poslala vojaštvo. Pri
Brazli in Papuščki je bilo mnogo
kmetov ubitih. Uporniki so skušali
udreti v mesto Gala, toda vojaštvo
je napad odbilo; 20 kmetov je bilo
ubitih.

Krvavi boji so se vršili pri Vlasi
in Stareski, kakor tudi v Krajovi.
Tekom včerajšnjega dne je bilo v
bojih v Moldavi kaceh 200 kmetov
ubitih in število teh nesrečnikov ved-
no bolj narašča. Samo v Stareski je
bilo 300 oseb ubitih. Tudi v Masto-
nestiru so se vršili krvavi boji. Po-
ročnik Jonilescu je bi ubit, nakar so
ga kmetje razkosali in plesali krog
njega.

Wednake grozovitosti se poročajo
tudi Dombrovice in Polja, kjer so
kmetje požgali vse vasi.

Nemogda na morju.

Millville, N. J., 26. marca. Pri
Dead Man's Shoals so našli jadranko
Star plavati po morju obrneno na-
roba. Jadranka je plula iz Anglesea,
N. J., semkaj in se je najbrže vsled
velikih valov prevrnila. Na njej so
bili le trije mornarji, kateri so najbrže
utonili, kajti dosedaj še niso ni jed-
nega našli.

Vesti iz Rusije. Umor v Moskvi.

NEK MORILEC JE NA ULICI V
MOSKVI USTRELIL URED-
NIKA "RUSKIJE VJE-
D O M O S T I."

Ustreljeni urednik je bil član prve go-
sudarstvene dume.

BOJ "PO POMOTI".

Moskva, 27. marca. Nek mladenič
je danes na ulici umoril urednika li-
sta "Ruskiya Vjedomosti", ko je pri-
šel iz svojega stanovanja. Urednik je
na mestu oblegal mrtve. Pokojnik je
bil član prve gosudarstvene dume.

Varšava, 28. marca. Včeraj so te-
roristi skušali umoriti polkovnika
orožništva Utova. Pri tem se je pa ne-
kak čudnega zgodilo. Ko so teroristi,
oboroženi z bombami, bili skriti pri
sprednjih vratih neke čifutske hiše
in čakali na polkovnika, prišli so sko-
zi zadnja vrata tatovi v poslopje, da
bi odnesli blagajno. Obe toli sta se
opazili in pričeli z bojem. Več tero-
ristov je bilo ubitih in bomba, name-
njena polkovniku, se je razletela med
tatovi. Jeden je bil ubit in šest je ra-
njenih.

Petrograd, 28. marca. Kakor poro-
ča "Novoje Vremja" zaplenila je
ruska cenzura najnovejši Tolstojev
brošure "O prosveti, vzgoji in pouku",
"Mojemu bratu, kmetu", "Zadnje
sredstvo". Vsa ta dela se po sodnem
izreku uničijo.

POLJUBLJEN SENATOR.

Zagovornik Whyte je že 80krat uspeš-
no zagovarjal morilce.

Baltimore, Md., 27. marca. Včeraj
popoldne je pri tukajšnjem porot-
nem sodišču Mrs. Josie Kelly polju-
bila senatorja William Pinkney Why-
tea, kateri jo je kot njen odvetnik za-
govarjal pri obravnavi radi umora.

Josie Kelly je že osemdeset let morilec
in morilka, katero je zagovarjal Whyte.
Mr. Whyte je dosegel s tem zname-
nit rekord, da še nikdar v vseh svojih
80 zagovorih morilcev ni bil pora-
žen. Dasiravno je star že 82 let, je
obloženo mlado ženo, katero je ustrelila
svojo sestro Ido Gaafovo v silo-
brannu, tako izvrstno zagovarjal, ka-
kor kakov zagovornik. Ko so porot-
niki naznanili, da je morilka nedolžna
in ko je je potem senator čestitil, ga
je objela in poljubila na lice. Senator
se je smejal in pripomnil, da možki ni
nikdar prestar za poljube.

Mrs. Kelly je pričala, da je njena
setra vedno letala za njenim možem
in da jo je tedaj, ko jo je ustrelila,
našla po noči pri svojem možu. Ko je
je ukazala, naj gre domov, tega ni ho-
tela storiti, pač je pa pobrala velik
kol in jo hotela napasti. Nato je Mrs.
Kelly vzela možev revolver in ustrelila
z namenom, da jo prestraši. Pri
tem jo je seveda predobro pogodila.

PEŠČENI VIHAR.

Divjal je v Colorado Springs.

Colorado Springs, Colo., 27. marca.
Včeraj je tukaj in v okolici divjal
grozen peščen vihar, ki je prihajal iz
jugozopadne pušave Llano Estacado
in v bregov Rio Colorado. Vihar je
porušil mnogo oken, kajti divjal je s
hitrostjo po 72 milj na uro.

Ŗudna kazen.

V londonskem zavodu "Eton Col-
lege" je vpeljal ravnatelj novo ka-
zensko delo. Ŗčenci, ki so zaradi česa
obsojeni, da morajo prepisovati, de-
lati morajo to z levo roko. S tem se
hoče doseči dvoje: izuriti levico ravno
tako kakor desnico, obenem pa tudi
povzdigniti delovanje leve strani mož-
gan, ker je fiziološko dokazano, da
se vsled izključne rabe desne roke za-
nemarjajo možgani na levi strani.

Vozovi za ženitovansko potovanje.

Angleška Midlandska železnica je
uvedla na svojih železnicah posebne
vozove za ženitovansko potovanje.
Sredi vo

Hudič in Tom Walker.

Povest iz Massachusettsa.

Nekoliko milj od Bostona v Massachusettsu se nahaja globok zaliv, ki se vije od Charles Bay več milj daleč v notranjo deželo ter se končuje v gosto zaraščeno močvirje ali barje. Na eni strani tega zaliva je krasen tomen log; na nasprotni strani se pa suha zemlja od roba vode vzdiguje navpično do visokega grebena, na katerem raste nekoliko raztresenih hrastov, ki so zelo stari in neskončno veliki.

Kakor pripovedujejo stare pravljice, je morski ropar Kidd pod enim teh orjaških dreves skril svoje zaklade. Zaliv je bil takšen, da je bilo lahko pripeljati denar v čolnu skrivaj in po noči notri do samega vnožja griča. Zavišenost celega kraja pa je dajala priliko, da se je moglo dobro ogledovati, da nikogar ni bilo blizu, mejtem ko so tvorila znamenita drevesa dobro znamenje, po katerem se je moglo z lahkoto zopet najti prostor.

Stare pravljice pa nadalje še pripovedujejo, da je pri skrivanju denarja predsedoval hudič, ki ga je vzel pod svoje varstvo; kaj takega pa stori on, kakor je dobro znano, z zakopanim zakladom vedno, posebno, ako je bil na slab način pridobil. Naj bode kakor že hoče, Kidd se nikdar ni povrnil po svoje bogastvo, ker je bil kmalu potem pri Bostonu vjet, poslan na Angleško in tamkaj kakor morski ropar obesen.

Okoli leta 1727, ravno ob času, ko je bilo zelo veliko potresov v New Englandu, ki so stresli marsikakega visokega grešnika doli na kolena, je živel blizu tega kraja suh in zloben človek, po imenu Tom Walker. Imel je ženo, ki je bila ravno tako hudobna, kakor on sam; bila sta tako zelo hudobna, da sta se zaklela, da bodeata drug drugega goljufala. Kamorkoli je ženska sploh mogla položiti svoje roke, je ona skrila; kokaš še ni kodakalca, ona pa je že bila na preži, da pobere novoletno jajce. Njen mož pa je vedno lažil okoli, da najde njene skrivne zaklade, in mnogoštevilni in ostri so bili prepiri, ki so nastali vsled stvari, ki bi morale biti last obeh.

Zivela sta v neki hiši, ki se je videla vsa zapuščena, ki je stala samotna in je bila precej zanemarjena. Blizu nje je rastle nekaj raztresenih dreves, ki so bila praveata znamenja nerodovitosti; noben dim se nikdar ni vil iz njenega dimnika in noben potnik se ni ustavil pri njenih vratih. Zaniken konj, čigar rebra so bila tako očitna kakor žice pri mreži, je taval okoli po polju, na katerem je tenka plast mahu komaj zakrivala ostre skale, mučil in varal svojo lakoto in sem in tje je naslonil svojo glavo preko ograje, gledal otožno mirotidele ter očitno prosil, da bi se ga oprostilo iz te jezele lakote.

Hiša in njeni stanovanjci so sploh bili na slabem glasu. Tomova žena je bila prepirljiva prve vrste, delala narave, glasnega jezika in močne roke. Njen glas je bilo pogosto čuti v besednih vojskah z njenim možem in njegov obraz je včasih kazal znamenja, da pri njenih prepirih ni ostalo samo pri besedah. Nikdo pa se ni upal posredovati med njima; samotni popotnik se je zgrozil sam v sebi, ko je čul strašno vpitje in ravanje, se je ozrl po strani na gnezdo preprirov in hitel dalje svojo pot ter se je iz srea veselil, da je samec, ako ni bil oženjen.

Nekega dne, ko se je bil Tom Walker podal nekam bolj daleč v sosesčini, jo je na poti domov uralz proti domu po bližnjici, kakor je mislil. Kakor večina vseh takih bližnjic, je bila tudi to slabo izbrana pot. Močvirje je bilo gosto zaraščeno z velikimi temotnimi smrekami in trobeljiko, med kterimi so bila nekatera drevesa do devetdeset čevljev visoka, ki so ga delala temnega opoldne ter so bila izvrstno zavetišče vseh sov iz sosesčine. Bilo je polno jam in luž, deloma pokritih od dračja in mahu, kamor je zeleno površje pogosto zvalilo potnika v cel zaliv črno zakajene bista; nahajale so se tudi temne in zastale luže, bivališče ponovnice, velike žabe in povodne kače, in v kterih so ležala debela smrek in trobeljice napol potopljena v vodi, napol že gnjila, videč se kakor aligatorji, ki spavajo v blatu.

Tom je dolgo iskal svojo pot varno in previdno skozi ta izdajalski gozd; stopal je od šopa do šopa bivečja in korenin, ki so nudile le negotovo stojišče med globokimi lužami; ali pa je korakal skrbno kakor mačka med padlimi debeli dreves, osupnil semintja vesled nenadnega vrisanja bukača ali gogotanja divje rane, ki se je vzdiguila iz kake samotne luže.

Navsezadnje je dospel do kosa trdne zemlje, ki se je raztezal kakor polotok globoko v osrčje močvirja. To je bila ena izmed utrdb Indijancev za časa njihovih vojak s prvimi

naseljenici. Zgradili so tukaj neko vrsto trdnjave, ki so jo smatrali skoraj kot nepremagljivo ter so jo rabili za pribežališče svojih žen in otrok. Od te indijske utrbe ni ostalo ničesar razun nekoliko nasipov, ki so se polagoma pogrezali do površine okolice in ki so bili deloma že poraščeni s hrasti in drugimi drevesi, kterih listje je tvorilo precejšno nasprotje s temnimi smrekami in trobeljikami močvirja.

Bilo je pozno v mraku, ko je Tom Walker dospel do stare trdnjave in tukaj se je za nekoliko časa ustavil, da se odpočije. Nikdo drugi ne bi hotel postajati na tem samotnem, žalostnem kraju, kajti navadnim ljudem je bil na slabem glasu po pravljicah izba časa indijanskih bojev, ko se je pravilo, da so divjaki tukaj zaklinjali ter žrtvovali hudobnemu duhu. Tom Walker pa nikakor ni bil mož, da bi si s takimi strahovi delal skrbi.

Odpočil se je za nekoliko časa na debli padle trobeljice ter poslušal pomembno vpitje gozdne kroto in pomakal svojo palico v sredo črne kaluže pred svojimi nogami. Ko je nehoté obračal zemljo, je njegova palica zaladala ob nekaj trdga. Izkopal je iz tal rastlinskega blata in glej, razcepljena lobanja, v kteri je globoko tičal indijanski tomahawk, je ležala pred njim. Rja na orožju je pričala o času, ki je pretekel, odkar je bil zadan ta smrtni udarec. Bil je to strašen spomin na vroč boj, ki se je bil vršil v tej zaslonbi indijanskih vojščakov.

"Hem!" je dejal Tom Walker, ko je s palico udaril po črepinji, da bi iztresel nesnago iz nje.

"Pusti lobanjo pri miru!" se je začel nek osonen glas.

Tom je pogledal navzgor ter zapazil nekega velikega črnega moža, ki je sedel ravno njemu nasproti na parobku nekega drevesa.

Radi tega je bil zelo osupnjen, ker ni niti videl niti slišal nikogar bližati se; in bil je še bolj zbezan, ko je opazil, v kolikor mu je bilo v naraščajočem mraku mogoče, da tujece ni bil niti zamorec niti Indijanec.

Resnica je, da je bil oblečen v surovo indijsko nošo ter je imel nek rudeč pas ali prevezo okoli telesa, toda njegov obraz ni bil niti črni niti bakrenorudeč barve, temveč črnkast in umazan ter vse sajast, kakor da bi bil navajen mučiti se okoli ognja in kovaneč. Na glavi je imel šop grobih, črnih las, ki so mu štrlele na vse strani. Na rami je nosil pa sekuro.

Za trenotek je hudo gledal Toma s svojimi velikimi rudečimi očmi.

"Kaj pa delaš na mojem ozemlju?" je dejal črni mož s surovim, hreščim glasom.

"Vašem ozemlju?" je rekel Tom in se pogrlovismo nasmejal: "to ozemlje je ravno toliko vaše, kakor je moje; eno je namreč last Deacon Peabodyja."

"Deacon Peabody naj bode proklet in zavrnjen," je dejal tujece, "in prav gotovo bo, ako se ne bo bolj brigal za svoje lastne grehe in manj za grehe svojih sosedov. Pogledj tja in videl bodeš, kako se godi Deacon Peabodyju."

Tom je pogledal v ono smer, ki mu jo je pokazal tujece, ter je zapazil enega onih velikih dreves, ki je sicer na zunaj lepo cvetelo, pa je bilo znotraj popolnoma gnjilo ter se je videlo, da je bilo že skoro skozinjskozi predjedeno, tako da se je bilo bati, da ga pal močnejši veter podere na tla. V skrovi drevesa pa je bilo urezano ime: Deacon Peabody.

Ozrl se je sedaj naokoli ter je našel, da je večina velikih dreves zaznamovana z imeni nekoliko imenitnih mož naselbine ter vse več ali manj zaznamovane od sekire. Ono, na katerem je sedel on in ki je bilo očitno pred kratkim posekano, je nosilo Crowninshield; in on se je spomnil jako bogatega moža tega imena ki se je prav prostaško ponašal s svojim bogastvom, ki si ga je pa pridobil kot morski ropar, kakor so ljudje šepetali.

"Ta je ravno pripravljen za ogenj!" je dejal črni mož zmagovalno. "Kakor vidiš, bom imel za zimo precejšno zalogo kuriva."

"Toda kakšno pravico imate vi," je rekel Tom, "sekati les Deacon Peabodyja?"

"Ker sem imel prej pravico do njega," je odvrnil drugi. "Ta zemlja tukaj je bila moja last že dolgo, predno je eden vašega belokoznatga plemena položil svojo nogo nanjo."

"Prosim, kedo pa si ti, ako smem biti tako drzen?" je vprašal Tom.

"O, znan sem pod različnimi imeni. V nekaterih deželah sem divji lovec, v drugih pa črni rudar. Tukaj okoli sem znan pod imenom črni gozdar. Jaz sem oni, komur so rudečkotiči posvetili ta kraj, komur na čast so semintja dali debeli dreves, osupnil semintja vesled nenadnega vrisanja bukača ali gogotanja divje rane, ki se je vzdiguila iz kake samotne luže.

Navsezadnje je dospel do kosa trdne zemlje, ki se je raztezal kakor polotok globoko v osrčje močvirja. To je bila ena izmed utrdb Indijancev za časa njihovih vojak s prvimi

"To se pravi, ako se ne motim," je rekel Tom pogumno, "po domače se imenuje: hudič."

"Na uslugo sem, da, prav isti!" je odvrnil črni mož in se napol olikano priklonil.

Tak je bil toraj, kakor pripoveduje stara pravljica, začetek tega pogovora, akoravno je skoraj preveč po domače prijazen, da bi bil verjeten. Vsa koda bi mislil, da bi moralo srečanje tako posebne osebnosti v tem divjem in samotnem kraju pretrpeti živce vsakega človeka; toda Tom je bil trdne duše, ki se ni ustiral vsake malenkosti ter je tako dolgo živel s skrajno prepirljivo žensko, da se niti hudiča ni bal.

Pripoveduje se, da sta po tem začetku imela onadva še dolg in resen pogovor, predno se je Tom vrnil proti domu. Črni mož mu je pravil o velikih svotah denarja, ki jih je zakopal pomorski ropar Kidd pod hrastovimi drevesi na visokem grebenu ne daleč od barja. Vsi ti so bili pod njegovim poveljstvom in varovani po njegovi moči, tako da jih nikdo ne bi mogel najti razun oni, kdor bi si pridobil njegovo naklonjenost. To je ponudil Tom Walkerju tako, da jo bi mogel lahko zadobiti, posebno ker se je čutil posebno prijaznega do njega, toda to se je moglo zgoditi le pod gotovimi pogoji.

Kakšni so utegnili biti ti pogoji, si vsakdo lahko misli, akoravno jih Tom ni nikdar razkril javno. Morali pa so biti jako trdi, kajti potreboval je časa, da jih premisli, in on vendar ni bil mož, da bi se izpotal na malenkostni, kadar se je šlo za denar. Ko sta prišla do roba močvirja, se je tujece ustavil.

"Kakšno poročilo pa imam jaz, da je vse to, kar si mi povedal, prava resnica?" je vprašal Tom.

"Tu je moje znamenje," je rekel črni mož in pritisnil svoj prst na Tomovo čelo. Nato pa se je obrnil proti gošči močvirja in se je videl, kakor je Tom rekel, kakor da bi se pogrzel doli, doli v zemljo, dokler ni popolnoma izginil.

Ko je dospel Tom domov, je našel na svojem čelu užgano črno znamenje prsta, česar ni moglo ničesar izbrisati.

Prva novica, ki mu jo je imela povedati njegova žena, je bila, da je bogati morski ropar Absalom Crowninshield nenadoma umrl. Tako so oznanjevali listi z običajnim poveljevanjem, da je umrl "velik mož v Izraelu."

Tom se je spomnil drevesa, ki ga je njegov črni prijatelj ravno posekal in ki je bil ravno pripravljen za ogenj. "Naj se peče ta ropar," je dejal Tom, "kdo se briga za to!" Sedaj je bil prepričan, da ono, kar je videl in slišal, ni bila nikakoli domisljiva.

Svoji ženi o vsem tem ničesar ni hotel povedati; ker pa je bila skrivnost vzemirjiva, ji je rad zaupal. Vsa njena lakomnost se je vzbudila, ko je omenil skrivne zaklade, in silno mu je prigovarjala, da se uda v gošče črnega moža, da si pridobi ono, kar bi obdava naredilo premožna za celo življenje. Akoravno je bil Tom morebiti pripravljen prodati se hudiču, vseeno tega ni hotel storiti, da ne bi bil hvale dolžen svoji ženi; radi tega se je kar na kratko uprl iz samega nasprotovanja. Mnogi in hudi so bili prepri, ki so nastali zaradi te zadeve, toda čim bolj je ona prigovarjala, tem bolj je bil Tom odločen, da se ne da ženi na ljubo pogubiti. Navsezadnje je ona sklenila, da sklene to kupčijo na svojo lastni račun ter obdržati ves dobiček čisto zase, ako bi imela srečo.

Ker je bila ravno tako neustrašna značaja kakor njen mož, se je proti koncu nekega poletnega večera podala proti stari indijanski utrbi. Več ur je ni bilo nazaj. Ko pa se je vrnila, je bila zelo malobesedna in čemer na pri svojih odgovorih. Govorila je nekaj o nekem črnem možu, ki ga je srečala o polmurnaku, ko je obsekaval korenino nekega visokega drevesa. Bil je pa zelo slabe volje in ni hotel slišati o nobenih pogovih; zaradi tega je hotela še enkrat iti do njega s pogoji, ki mu bodo bolj ugaljati; povedati pa ni hotela, kakšni so bili.

Naslednjega večera se je podala toraj zopet proti močvirju in je imela svoj predpasnik težko obložen. Tom jo je čakal in čakal, toda zaman; polno je je prišla, toda nje ni bilo videti; jutro, polodne, noč je je povrnila, toda nje ni bilo od nikoder. Tom se je začel bati za njeno varnost, posebno, ko je odkril, da je odnesla seboj v svojem predpasniku srebrno posodo za čaj in žlice in sploh vsako stvar, ki je bila kaj vredna in jo je bilo mogoče nesti. Minula je še ena noč in še eno jutro je prišlo; toda žene še vedno od nikoder. Z eno besedo: nikdar več ni bilo slišati o njej.

Kakšna je bila pravzaprav njena osoda, ne ve nikdo, akoravno jih hoče vedeti. To je ena onih stvari, kteri je cela množica pripovedovalcev popolnoma zmedla. Nekteri so zatrjevali, da je izgubila pot med zamotanim labirintom v močvirju in padla v kake jamo ali se pogrznila v blato; drugi, bolj neusmiljeni, so namigavali, da je pobegnila z dragoceno hišno opravo ter se napotila v kak drug kraj; drugi pa so pravili, da jo je akumajevce svabil v kak samotni del močvirja, ker so nekje našli nje klub. V večje potrdilo tega, se je pripovedovalo, da so pozno zvečer istega dne videli nekega velikega črnega moža s sekuro na rami priti iz močvirja in ki je nosil culo povezano s kariranim predpasnikom, na njegovem obrazu pa je bilo opaziti neko surovo zadovoljnost. Najbolj razširjena in verjetna pravljica pa opominja, da je Tom Walker postal tak v skrbih zaradi osode svoje žene in svoje lastnine, da se je navsezadnje namenil iti oboje iskati k stari indijanski utrbi. Nekega dolgega poletnega popoldneva je iskal okoli samotnega prostora, toda svoje ženske ni videl nikjer. Ponovno je klical njeno ime, toda od nobene strani je ni bilo slišati. Samo bukač se je oglasil na njegovo klicanje in vodna krota se je otožno drla od kake bližnje luže.

Navsezadnje, se pripoveduje, ravno v mraku, ko začne sove skovikati in netopirji frfotati naokoli, je njegova pozornost vzbudila vpitje vranov, ki so plaval na nekem cipreso. Šel je pogledat in videl nekdo culo povezano v karirani predpasnik, ki je visel na vejah; zraven pa je sedel velik jastreb, kakor da bi ga stražil. Veselja je poskočil, kajti spoznal je predpasnik svoje žene ter menil, da se nahajajo v njem vse dragocenosti.

"Vzemimo to lastnino," je dejal tolažljivo sam pri sebi, "in skušali bomo, da jo bomo imeli brez ženske."

Ko je plezal po drevesu gori, je jastreb široko razprostrl svoja krila ter odletel vpijoč v globoke sence gozda. Tom je prijel za predpasnik, toda grozen pogled! ni našel v njem ničesar drugega, kakor sree in jetra.

To je bilo vse, kar se je našlo od Tomove žene, kakor pripoveduje najbolj verjetna pravljica. Najbrže je poskusila ravnati s črnim možem tako, kakor je bila navajena ravnati s svojim možem; toda, akoravno se sodi splošno sodi, da je prepirljiva ženska celo hudiču kos, v tem slučaju se vidi, da se ji je slabo godilo.

Kraj; drugi pa so pravili, da jo je akumajevce svabil v kak samotni del močvirja, ker so nekje našli nje klub. V večje potrdilo tega, se je pripovedovalo, da so pozno zvečer istega dne videli nekega velikega črnega moža s sekuro na rami priti iz močvirja in ki je nosil culo povezano s kariranim predpasnikom, na njegovem obrazu pa je bilo opaziti neko surovo zadovoljnost. Najbolj razširjena in verjetna pravljica pa opominja, da je Tom Walker postal tak v skrbih zaradi osode svoje žene in svoje lastnine, da se je navsezadnje namenil iti oboje iskati k stari indijanski utrbi. Nekega dolgega poletnega popoldneva je iskal okoli samotnega prostora, toda svoje ženske ni videl nikjer. Ponovno je klical njeno ime, toda od nobene strani je ni bilo slišati. Samo bukač se je oglasil na njegovo klicanje in vodna krota se je otožno drla od kake bližnje luže.

Navsezadnje, se pripoveduje, ravno v mraku, ko začne sove skovikati in netopirji frfotati naokoli, je njegova pozornost vzbudila vpitje vranov, ki so plaval na nekem cipreso. Šel je pogledat in videl nekdo culo povezano v karirani predpasnik, ki je visel na vejah; zraven pa je sedel velik jastreb, kakor da bi ga stražil. Veselja je poskočil, kajti spoznal je predpasnik svoje žene ter menil, da se nahajajo v njem vse dragocenosti.

"Vzemimo to lastnino," je dejal tolažljivo sam pri sebi, "in skušali bomo, da jo bomo imeli brez ženske."

Ko je plezal po drevesu gori, je jastreb široko razprostrl svoja krila ter odletel vpijoč v globoke sence gozda. Tom je prijel za predpasnik, toda grozen pogled! ni našel v njem ničesar drugega, kakor sree in jetra.

To je bilo vse, kar se je našlo od Tomove žene, kakor pripoveduje najbolj verjetna pravljica. Najbrže je poskusila ravnati s črnim možem tako, kakor je bila navajena ravnati s svojim možem; toda, akoravno se sodi splošno sodi, da je prepirljiva ženska celo hudiču kos, v tem slučaju se vidi, da se ji je slabo godilo.

Soditi pa po onem delu, ki je ostal nepremagan, je morala ona umreti se le po hudem boju. Pripoveduje se, da je videl Tom vse polno utisov razcepljenih parkijev utisnjenih okoli drevesa v zemljo in veš šopov las, ki so se videli, kakor da bi bili izpujeni od gozdarja. Tom je iz svoje lastne skušnje poznal hrabrost svoje žene. Zmisljal je z rano, ko je gledal znamenja vročega boja in ravsa. "Zares," je dejal sam pri sebi, "staremu zlodeju je morala prav huda presti pri tem!"

Tom se je tolažil za zrgubo svoje lastnine z izgubo svoje žene; bil je nemreč nekoliko modrijana. Čutil je celo nekaj kakor hvalčestvo nasproti črnemu gozdarju, o katerem je menil, da mu je izkazal dobroto. Zaradi tega je skušal doseči, da se vnovič snide z njim, toda nekoliko časa brez uspeha; stari črnih se ni prikazal, kajti karkoli naj tudi mislilo ljudje, njega ni vedno dobiti, kadar bi se ga klicalo; on že ve, kako mu je igrati s svojimi kartami, posebno kadar je precej gotov svojega pesma.

Pripoveduje se, da je navsezadnje, ko je odlaganje spremenilo Tomovo vnetost v naglico ter ga naredilo, da bi prve prijel v vse, kakor pa da ne bi dobil obljubljenega zaklada, je nekega večera srečal črnega moža v njegovi navadni gozdarski opravi, z njegovo sekuro na rami, ko je počasi hodil ob robu močvirja in mrmral nek pesem. Delal se je, kakor da se prav nič ne zmeni za Tomov obisk, odgovarjal prav na kratko in dalje mrmral svojo pesem.

Polagoma pa ga je Tom pripravil do kupčije in začela sta tržiti glede pogojev, pod kterimi je bilo mogoče dobiti zaklad pomorskega roparja. En pogoj je bil tak, da ga nam ni treba posebej omenjati, ker je bil sam ob sebi umeven v vsakem slučaju, kadar zlodej izkaže kako dobroto; bili so pa še drugi pogoji, akoravno manj važni, glede kterih je bil neizprosno trdovraten. Obstojal je na tem, da naj se porabi njegov denar v njegovo korist. Radi tega je nasvetoval, da naj ga porabi za črno kupčijo — to je, da naj bi si z njim pridobil suženjsko ladjo. Temu pa se je Tom odločno ustavil; bil je sicer hudoben človek v vsakem oziru, vendar ga ni mogel niti sam hudič pripraviti do tega, da bi postal trgovec s sužnji.

Ko je sprevidel, da je Tom tako izbirčen v tej zadevi, ga ni več silil; namesto tega pa je nasvetoval, da naj postane oderuh; hudič skrbni namreč skrajno vneto za to, da se pomnoži število oderuhov, ki so njegovi posebni ljubljenci.

Temu ni Tom prav nič ugovarjal, kajti bilo je prav po njegovem okusu. "Prihodnji mesec moram odpreti mešetarsko pisarno v Bostonu," je dejal črni mož.

"Ako hočeš, storim to že jutri," je odgovoril Tom Walker.

"Ti moraš izposojati denar na dva odstotka na mesec."

"Zares, zahteval bom štiri!" je odvrnil Tom Walker.

"Ti moraš izsiliti poročilo, vzeti hipoteke, tirati trgovce do bankrota —"

"Tiral jih bomem k vragu!" je zapvil Tom Walker vneto.

"Ti moraš izsiliti poročilo, vzeti hipoteke, tirati trgovce do bankrota —"

"Tiral jih bomem k vragu!" je zapvil Tom Walker vneto.

"Ti si oderuh za moj denar!" je z dopadanjem rekel črnogonci. In kedaj hočeš začeti?"

"Velja!" je rekel hudič.

"Še današnje noč."

"Velja!" je dejal Tom Walker.

Udarila sta si v roke in naredila kupčijo.

Nekoliko dni pozneje je bilo videti Tom Walkerja sedeti za svojo pisalno mizo v pisarni v Bostonu. Njegov glas kot premožen mož, ki je pripravil izposojati denar za dobro odškodnino, se je kmalu raznesel naokoli. Vsakdo se spominja dni guvernerja Belcher, ko je bilo posebno malo denarja. Bil je čas papirnatga kredita.

Dežela je bila preplavljena z vladnimi menicami; ustanovila se je slovi Land Bank; nastala je bila prava epidemija za spekulacije; ljudstvo je kar norelo za naerti za nove naselbine, za gradnjo mest v divjini; zemljišnji agenti so hodili okoli z zemljevidi občin in eldoradov, ki so ležali Bog ve kje, ktere je bil pa vsak pripravljen kupiti. Z eno besedo, velika spekulantska mrzlica, ki izbruhne vsako gotovo vrsto let v deželi, je razsajala naravnost vzemirjivo in vsakdo je sanjal, kako si bode nenadoma pridobil bogastvo iz nič. Kakor je navadno, se je mrzlica podela; sanje so izginile in z njimi domisljena bogastva; ostali pa so bolniki v usmiljenja vrednem stanju in cela dežela je odmevala od temu sledečega vpitja o "slabih časih."

V tem ugodnem času javne bede se je Tom Walker ustanovil kot oderuh v Bostonu. Pri njegovih vratih se je kmalu vse trlo ljudi. Revež in pustolovec, visoko igrajoči spekulanti, sajajoči zemljišnji agent, razsipni kupce, trgovce brez kredita, na kratko vsakdo, ki je hotel obogoteti z obupnimi sredstvi in obupnimi žrtvami, je hitel k Tom Walkerju.

Tako je bil Tom splošen prijatelj vseh revnih in je deloval kakor "prijatelj v sili", to se pravi, on je vedno dosegel dobro plačilo in dobro varščino. V razmerju z bedo prosilca so bili tudi pogoji trdi. Nabral si je poroštev in hipoteke, polagoma je začel svoje ljudi vedno bolj in bolj stiskati ter jih navsezadnje suhe kakor goba odsovil od svojih vrat.

Na ta način si je pridobil mnogo denarja naenkrat; postal je bogat in mogoten mož. Seizidal si je, kakor je navadno v takih slučajih, veliko hišo, da se kaj pokaže; iz samega skupustva pa je jo pustil večji del nedovršeno in nedogotovljeno. Nabavil si je celo konje in voz v veliki svoji napih njenosti, akoravno je pustil skoro stradati konje, ki so ga vlekli; in ko so nenamazana koleša ječala in škripala v oseh, bi vsakdo utegnil misliti, da sliki ječati duše ubogih dolžnikov, ktere je stiskal.

Ko pa se je Tom postaral, je začel premišljevat. Ko si je pridobil vse dobre stvari tega sveta, so ga začele skrbeti one drugega sveta. Z obzalo vanjem je premišljeval svojo kupčijo, ki jo je sklenil s svojim črnim prijateljem in je napel vse svoje duševne moči, da bi se izvil iz pogojev. Zaradi tega je začel kar naenkrat strastno zahajati v cerkev. Molil je glasno in goreče, kakor da bi bilo treba osvojiti nebesa s pomočjo pljuč. Zares, skoro vedno se je moglo vedeti, kedaj je v tednu najbolj grešil, soditi namreč po vpitju njegove nedeljske pobožnosti.

Mirni kristjani, ki so skromno, ponižno in vztrajno hodili proti Zionu, so si začeli očitati, ko so videli, da jih je ta novopečeni spreobrnjenec tako nenadoma prekosil.

Tom je bil v verskih zadevah ravno tako strog kakor v denarnih; bil je resen nadzornik in grajalce svojih sosedov in se je zdelo, da misli, da postane vsak greh zaznamovan na njihov račun, njemu ugodna postavka na njegovi lastni strani. Govoril je celo, da bi bilo primerno oživiti preganjanja kvekerjev in anabaptistov. Z eno besedo, Tomova gorečnost je zaslovela tako kakor njegovo bogastvo.

Kljub vse vneti gorečnosti do zunanje oblike je pa imel Tom še vedno neznanek strah, da ne bi navsezadnje hudič vseeno zadel tega, kar mu gre. Da ga ne bi vzel nepričakovano, se pripoveduje, je zaradi tega vedno nosil seboj v žepu majhno sveto pismo. Ravno tako je imel veliko sveto pismo na svoji pisarniški mizi in pogosto so ga našli ljudje, ki so prišli v kupčijah zadevah, kako ga je prebiral; v takem slučaju je položil svoja zelena očala na knjigo doli, da zaznamuje v nji mesto, kjer je prenehal, nato pa se je obrnil naokoli, da naredi zopet kako oderuško-kupčijo.

Nekteri pripovedujejo, da je postal Tom na svoje stare dni nekoliko zmehdene glave, ter da je domišljevoč si, da se bliža njegov konec, dal svojega konja nanovo podkovati, osedlati in obuzdati ter pokopati z nogami navzgor; mislil si je namreč, da bode sodnjega dne cela zemlja prevrnjena, in v tem slučaju bode našel svojega konja stati na vseh štirih pripravljenega, da ga zajaha, in bil je odločen, kupčijo.

Nekteri pripovedujejo, da je postal Tom na svoje stare dni nekoliko zmehdene glave, ter da je domišljevoč si, da se bliža njegov konec, dal svojega konja nanovo podkovati, osedlati in obuzdati ter pokopati z nogami navzgor; mislil si je namreč, da bode sodnjega dne cela zemlja prevrnjena, in v tem slučaju bode našel svojega konja stati na vseh štirih pripravljenega, da ga zajaha, in bil je odločen, kupčijo.

Nekteri pripovedujejo, da je postal Tom na svoje stare dni nekoliko zmehdene glave, ter da je domišljevoč si, da se bliža njegov konec, dal svojega konja nanovo podkovati, osedlati in obuzdati ter pokopati z nogami navzgor; mislil si je namreč, da bode sodnjega dne cela zemlja prevrnjena, in v tem slučaju bode našel svojega konja stati na vseh štirih pripravljenega, da ga zajaha, in bil je odločen, kupčijo.

Nekteri pripovedujejo, da je postal Tom na svoje stare dni nekoliko zmehdene glave, ter da je domišljevoč si, da se bliža njegov konec, dal svojega konja nanovo podkovati, osedlati in obuzdati ter pokopati z nogami navzgor; mislil si je namreč, da bode sodnjega dne cela zemlja prevrnjena, in v tem slučaju bode našel svojega konja stati na vseh štirih pripravljenega, da ga zajaha, in bil je odločen, kupčijo.

da v najhujši sili na njem pobegne hudiču. Vse to pa so najbrže same bajke starih ženic. Ako je v resnici ukrenil vse te varnostne priprave, so bile vse popolnoma odveč; tako namreč vsaj pravi zajemčena stara legenda, ki končuje svojo povest tako-le:

Nekega vročega popoldneva v pasjih dnovih, ravno ko so se strašno črni oblaki bližali k nevihti, je sedel Tom v svoji pisarni v svilenem jutranjem oblaku in z belo plateno čepico na glavi. Bil je ravno na tem, da iztirja nek dolg, kar bi popolnoma uničilo nekega nesrečnega zemljišnje-ga spekulanta, kteremu se je bil kazal največjega prijatelja. Ubogi človek ga je prosil, naj mu dovoli nekoliko mesecev odloga. Tom pa je postal svojevleaven in razburjen in mu ni hotel dovoliti novega roka.

"Moja družina bo uničena popolnoma za vedno," je dejal zemljišnji agent.

"Usmiljenost se začne doma," je odgovoril Tom. "Jaz moram skrbeti za samega sebe v teh hudih časih."

"Toliko denarja ste si naredili pri meni," je rekel spekulant.

Tom je zgrbil svojo potrpežljivost in svojo pobožnost. "Hudič naj me vzame," je dejal, "ako sem naredil le en belič!"

Ravno v tem trenutku je nekdo trikrat glasno potkal na glavna vrata. Stopil je vun, da pogleda, kdo da je tam.

Nek črn mož je držal črnega konja, ki je z veliko nepotrpežljivostjo rezgal in udarjal ob tla.

"Tom, po-te sem prišel!" je rekel črnih osorno.

Tom je hotel vse trepetajoč nazaj, toda prepozno. Pustil je svoje malo sveto pismo na dnu žepa svoje suknje, svoje veliko sveto pismo pa na pisalni mizi zakopano pod listino, s katero je ravno hotel iztirjati dolg. Nikdar ni bil nob

"GLAS NARODA"

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Izdaja slovensko tiskovno društvo
FRANK SAK ER, predsednik
VIKTOR VALJAVEC, tajnik.

Inkorporirano v državi New York,
dne 11. julija 1906.

Za leto velja list za Ameriko ... \$3.00
"pol leta" ... 1.50
Za Evropo, za vse leto ... 4.50
"pol leta" ... 2.50
"četrt leta" ... 1.75
V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
vzemši nedeljo in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")

issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Published by the
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
Incorporated under the laws of the
State of New York.

Advertisement on agreement.

Za oglaševanje deset vrstic se plača 30
centov.
Dopisi brez podpisa in osebnosti ne
smo natisnjeni.
Denar naj se blagovoli pošilja po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje bivali-
ste naznani, da hitreje najdemo aslov-
nika. Dopisom in pošiljankam nare-
dite naslov:

"Glas Naroda"

109 Greenwich Street, New York City.
Telefon 1279 Rector.

Santos Zelaya.

Uspešna in energična vojna dolgo-
letnega predsednika republike Nica-
rague, generala Santos Zelaya, proti
zdrženim sosednjim republikama
Honduras in Salvador je odstranila
neposredno nevarnost, da zavladajo
v Srednji Ameriki zopet vsestranske
homatije. Sedaj, ko je nicaraguan-
ska vojska zasedla Tegucigalpa, glav-
no mesto Hondurasa, bode vojna tudi
kmalo končana in s tem bode tudi
ostalim republikam, v prvi vrsti pa
Guatemali odvzeto veselje udeležiti se
sedanje vojne na strani Hondurasa
in Salvadorja. Na ta način tudi Zje-
dinjenim državam ne bode treba v
Srednji Ameriki posredovati.

Kakor znano, nastala je sedanjega
vojna vsled neke na hondurskem o-
zemlju ukradene — mule. Ta mule
je moral krivati, da je počil prvi strel,
vsekakor je pa bila ta tatvina pred-
sednika Santos Zelaya zelo ljubla. V
ostalem je pa stvar mnogo resnejša
in vzroki neprestanim vojnem v Sred-
nji Ameriki so povsem drugi ter jih
zamerjamo imenovati historične. Vse
sedanje gibanje in bojevanje med
srednjeameričnimi republikami ni
druzgna, nego hol, ktera spremlja po-
rod skupne srednjeameriške države.
Kot zdravnik ali kot babica posluje
pri tem porodu sedaj general Santos
Zelaya, ki je že trinajst let pred-
sednik Nicaraguje. On smatra sebe da
dedič velikega Simona Bolivarja, ki
je osvobodil velik del Južne Amerike
španskega jarma in ki je skušal vse
osvojenice dežene Srednje in Južne
Amerike združiti v samo jedno o-
gromno državo, kar je pa moral pla-
čati s smrtjo. Santos Zelaya skuša
sedaj to storiti v Srednji Ameriki:
združiti vse republike in jim potem
vladati.

Da doseže ta cilj, so mu vsa sred-
stva dobra. On je ostavil liberalno
stranko svoje domovine, dasiravno
mu je ta pomagala do državnega kr-
mila. On je postal napadalec sosed-
njih držav in čuvaj revolucionarjev
v sosednjih republikah, samo da si
pripravi pot. On je tudi v Honduras
uprizoril revolucijo, ktera mu je
sedaj odprla pot v glavno mesto Te-
gucigalpa. Honduras je bila ona re-
publika, ktera je centralizacijskim
žejam Zelaya vedno najodločnejše na-
sprotovala.

Največji Američan.

Sedem profesorjev vseučilišča Har-
vard je dobilo nedavno vprašanje, ko-
ga smatrajo oni za največjega živeče-
ga Američana. Pred profesorjem je iz-
šel o za — profesorja vseučilišča
Harvard Mr. Eliot in dva sta izja-
vila, da je Roosevelt najslavnejši med
živečimi Američani.

Večina glasov, ktero je dobil Eliot,
naravno ničesar ne pomenja. Pri tem
je le zanimivo, da so harvardski pro-
fesorji zopet dokazali, da vsako so-
di ljudi po samem sebi. Učenjaki
iščejo najslavnejšega moža med uče-
njaki, vojaki med vojskovodji, umet-
niki med umetniki, morilec med mo-
rilec in roparji med roparji.

Radi tega tudi učitelja in učenjaka,
kakršni je Eliot, splošno ljudstvo
ne more nikdar smatrati kot naj-
večjega moža. Krog, kteremu se on
dozdeva velik, je premajhen. Ako
hoče kedo vsemu ljudstvu veljati za
velikega brez posebnega pridevka,
mora biti dotičnik vsemu ljudstvu po-
znan. Radi tega je dala zgodovina
pridevek "Veliki" večinoma le vla-

darjem in med temi le vojskovodjem.
Njihovi čini so postali prav lahko
znani in radi tega so postali tudi oni
popularni. Tako n. pr. je bil cesar
Karol "Veliki", velik barbar v za-
tiranju Slavjanov in radi tega ga
Nemci nazivljajo "Velikom".

Profesor ali učenjak pa ne more
nikdar dobiti takega pridevka — k
večjemu ako je tako nervozen, da po-
stane vs'ed tega smešen. Naše ljud-
stvo ne bode verjelo, da je med njim
najslavnejši nekdo, o kterem večina
prebivalcev do sedaj niti slišala ni.

Slovenski Dowie.

Chicago, Ill., v marec.

Dowie, znani verski humbugar, je
umrl. Ali izumrl ni rod Dowiejev!
To nam dokazuje pan Konda s svo-
jim socializmom. Dowie je ustvaril
poleg družih ver še posebno vero, ki
je le njemu nesla. Tako je tudi Kon-
da poleg znanstvenega socializma
ustvaril svoj poseben socializem, ki
ima rediti njegovo častito osebo. —
Konda je malone vse poskušal v Ame-
riki. Bil je mežnar, pastir, agent,
členikalni častnik, bartender, nazad-
nje pa izdajatelj in lastnik "sociali-
stičnega" časnika. Vsak gleda za
sebe, Konda pa tudi za sebe. Zakaj
mu torej očitamo, da je Konda slo-
venski Dowie?

Popolnoma privatna zadeva bi bila
za nas, če bi bil Konda res socialist
in listič "Glas Svobode" izdajal v
smislu socialističnih načel. Vsak se
lahko zveliča, kakor hoče. Torej tudi
Konda, ako rabi dostojna sredstva.

Konda je pa vse kaj drugega, kakor
dostojen v sredstvih. V svojem listi-
ču je obljaval vsakega, kterega je smat-
ral svojim konkurentom; vsega, kdor
se ga je drznil kritizirati le v mi-
slih. Posebno slastno je pa zaje-
mal blato iz farovski podposteljnih
lonceev in obilval duhovnike z njim,
ker mu je to neslo.

Plačilo za brskanje po podpostelj-
nih loncih ni izostalo. Konda je do-
bil za to umazano delo leto dni ječe,
ktere mu najbrže tudi rekurzi ne bo-
do odvzeli. Ta razsoda je Kondata
sila raztogotila. Vsakega, kdor ga
ne pomiluje, ali mu neče pomagati
z denarjem, da bi svojo glavico iz-
muznil iz zanjke, v ktero jo je pro-
stovoljno vtaknil, zmerja in pa očita
mu, da hoče porušiti S. N. P. J.

V kakšni zvezi je vendar obsodba
Kondata in Jednote? V nobeni.
Slovenska N. P. Jednota bode stala
trdo kot skala, magari, če Konda in
njegovi apostoli sede v dosmrtni ječi.
Ta način Kondatove agitacije doka-
zuje, da je častivreden posnemovalce
Dowieja, umrlega verskega humbu-
garja.

Konda upije: Jednota je v nevar-
nosti, če pojdem na rčet v špek-
kamro. Dajte, rojaki, dajte!
Zakaj dela Konda tako? Konda
ve, če bi delal reklamo le za svoj žep,
da bi rojaki žepce tiščali, z Jednoto
se pa da narodu nasuti peska v oči,
da tem rajše posežejo v svoje žepce,
in mu odračuni biro.

Ker Konda pobira biro, nastane
vprašanje: Je li Konda vreden pod-
pore? Zakaj je bil Konda obsojen v
enoletno ječo? Ali je res Konda
branilje v svobodne misli?

Konda ni vreden centa podpore,
ker je razširjeval med narodom svin-
jske spise, da bi naredil "kšeft".
S takimi spisi se narod podvija, ne
pa vzgaja. Tako ne trdijo le drugi
časniki, temveč tudi socialistični
Konda naj bode vesel, da njegovega
lističa ne razumejo socialisti drugih
narodov, ker bi jih bilo sram, da se
ljudje ali ka Konda imenujejo soci-
jaliste, ker se s takimi spisi, kakršne
je priobčeval Konda, blati socialisti-
na ideja.

In kaj pa je Konda pravzaprav?
Jugoslovanskih socialistov ne trpi,
katoličanov in pa duhovnikov tudi
ne. Kdo je on? Bivši mežnar, raz-
širjevalec pornografičnih (svinjskih)
spisov, ki bi rad komandiral sloven-
ske duhovnike v Ameriki in živel
dobro na stroške slovenskega naroda
v brezdelju, dasiravno se njegova na-
obrazba prav nič ne loči od navadne-
ga vsakega črednika, ker se ni nikdar
toliko potrudil, da bi svoje pastirske
manire vsaj nekoliko obtesal. Konda
ostane Konda.

To je dokazal njegov listič tokom
zadnjih mesecev. Ko mu je vođa v
gro tekla, je slovesno naznanil, da
je pero odložil iz svoje trudne roke,
da sta list prevzela Molek in Kraker.
Ko je bil pa Kraker radi svinjskega
suravega dopisa iz La Salle obtožen,
je zopet "Glas Svobode" prinesel,
da se je Kraker pripoznal nekrivim.

Kdo je lagal? Konda ali Kraker?
Če je Konda pisal resnico, je logično
lagal Kraker; če je Kraker govoril
resnico pred sodiščem, so lagali v
"Glas Svobode" Konda, Kaker in
Molek. Kaker vendar ni radi tega
obtožen, če je dotični spis v "Glas
Svobode" resničen ali ne. Za to se
ne gre. Kaker je bil kot lastnik
"Glas Svobode" obtožen, ker je raz-
širjal nemoralne svinjske spise. Ako
je Kaker pred sodnikom Landi-
sem izjavil, da se smatra nekrivim,

ker je dopis priobčil priobčil le kot
urednik, ker je resničen, tedaj je na-
lagal sodnika, če je lastnik lista od
januarja tega leta. Ako pa Kaker
ni lastnik lista, potem so Konda, Ka-
ker, Molek nalagali Slovence v Ame-
riki in pa pošto Združenih držav. To
je pribit fakt, kterega ne more nihče
več utajiti.

Ameriška pošta ne zas'eduje niko-
gar po zvezinih sodiščih radi tega, če
je spis resničen ali ne. Pač pa za-
sleduje take tičke, ki iz nemoralnosti
knjevo nove.

Zadnja afera "Glas Svobode" doka-
zuje, da so dopis iz La Salle do-
bili v roke svinjarji, ne pa častnikarji,
kajti priobčen je bil v toliki obliki in
takšnem tonu ki je v navadi v bez-
niah in bordelih. V takem tonu se
ne govori v dostojni družbi, še manj
pa, ako se poroča o takih afe-
rah, potem se piše v takem tonu, da
se da list lahko vsakemu v roke, tudi
otrokom. Spisom, ki so priobčeni v
dostojni obliki in če so resnični, ne
bodedo nasprotovati, ker kot častni-
karji vemo, da je dostojna kritika
povsod na mestu.

Svinjarskim dopisom, ki so pisani
v bordelškem tonu, bodedo pa vedno
nasprotiti. — Basta!
J. G.

Newyorška kronika.

Dragi gospod urednik:—

Že dolgo niste ničesar slišali od me-
ne. Mogoče ste že mislili, da me ni več
na tem božjem svetu. V tolažbo vam
povem, da sem še tukaj in da ga ne
nameravam zapustiti še tako kmalu.

Stvar je namreč taka: pozimi so
prekratki dnevi. Zato sem čakal, da se
malo podaljšajo.

Gospod urednik, prazniki so tukaj,
tisti lepi prazniki, kterim pravimo
Velikanoč.

Ozmajja jo narava; nima sicer še
tistega prijetnega, oživljajočega zela-
nja, ktero poraja novo življenje. Rja-
va je še in mrtva, a samo navidezno.

Pod to skromno odejo žedi na mili-
one korenine, ktere bodo kmalu zila-
bilo prijetno pomladansko solnce.

Ozmajja jo žarko solnce. Ranjeje
vstaja in pozneje lega k počitku. S
svojimi ljubimi žarki taja, drami
svojo ljubko znanko zemljo. Šepeče ji
kot zaljubljen mladenič o lepoti po-
mladnih in poletnih dni ter jo obje-
ma neustrašno dan za dnem.

Ozmajja jo človeštvo. Izginili so
mrliki, temni obrzi, izginele težke
suknje, naše zveste prijateljice zim-
skih dni. Obrzi mladič, žar v obje-
mu toplega solca. Oči se gibljejo li-
vahnjo po naravi, da bi ugledale ljub-
ko oznanjevalke lepših dni.

Ozmajja jo vse. Vse hiti, vse se
prebuja, vse se oblači svatovsko, da
povzdigne krasoto in polkaže svoje
življenje.

Velika noč — življenje. Leto za le-
tom se povrača, leto za letom kažež
v naravi, zakaj si tukaj, kaj pome-
nja, a vendar te ne razume takozva-
na krona zemskega stvarjenja. Nara-
va je menda vedela to; zato se je ure-
dila tako, da prihaja leto za letom
oznanjujoče vedno le eno tisto. In
kako je marljiva! Neumorno hiti, dan
za dnem napreduje, da pokaže člo-
veku v kar se da kratkem času, kaj je
njegova naloga, kako naj jo vrši, da
bode lahko rekel: Živel sem in končal
po svojih najboljših močeh dano na-
logo.

Velikanoč je življenje, duševno živ-
ljenje. Ne vidimo tistih skrivnih močij
v naravi, a vidimo njih uspeh.

Ali kažemo mi kake uspehe? Majh-
ne, silno majhne. Dan za dnem nas
bodi "Glas Naroda", vabi in oživlja,
kot solnce zimsko naravo. A mi ne ka-
žemo tiste poslušnosti, kot jo kaže
mrtva narava. Gibljemo se baš toliko,
da ne spimo.

Kak napredek beležimo od lanskega
leta?

Lep napredek — seveda primeroma
— beležimo v tem, da vedno več čita-
mo. Leto za leto se množi število na-
ših čitateljev. Polahno se dviga sicer,
a dviga se pa vendarle. To je vsaka-
gar razveseljuje korak. Čitanje je dan-
danes taka potreba kot hrana. Kdor
čita, tisti živi s časom, k.d.r. ne čita,
ni vreden, da živi v stoletju prosve-
te.

Minuli so časi devetih dežel. Dan-
danes imamo izborne zveze po vsem
svetu. V nekaj urah, pa imamo poro-
čila iz vseh pet delov sveta. Čitatelju
je svet poznat kot rojstni kraj. Kako
prijetna zavest je, če živi v človeku
prosvetljen duh, kteri se znače v hi-
pu povsod.

Čitanje je koristno za vsega. Kdor
čita, ve, kake so delavske razmere in
zaslužek po drugih krajih. Ta si lahko
delo prebere. Ni mu ga treba iskati od
kraja do kraja in trošiti po nepotre-
ben denar. Sede na vlak in se pelje
naravnost tje, odkoder ima ugodnejša
poročila.

S čitanjem se širi človeško obzorje,
s čitanjem ustaja duševno življenje,
kot ustaja narava, spomlad. Namesto
nekdanjih vrah in drugih zmedenih
pojmov, pride čist, bistar razum, ki
presodi vse, kaj in kakor. Kar mu je
bilo prej uganjka, to mu je zdaj jasno.
Kar je pripisaval prej raznim višjim

močem, to se mu zdi zdaj nekaj ta-
cega, kar bi moral pojmiti vsak člo-
vek.

Vsak? Da. Dandanes se stavijo v
človeka druge zahteve kot pred deset-
letjem. Kdor hoče biti danes človek,
ne sme imeti samo človeške podobe,
ampak tudi človeško — pamet. Ni do-
volj, da pozna svojo vas, ampak po-
znati mora ves svet. Ni dovolj, da go-
vori s svojim sosedom o letini, o ča-
sah — treba je, da govori o modernih
pridobitvah tiste sile, ktera ne pozna
ne ovir ne mej — človeški razum.

Vse to in še več prinaša časopise.
V zvezi je s celim svetom. Kjer se kaj
važnega zgodi, se takoj sporoči po šir-
nem svetu. Časopis človeka tolaži, bi-
stri in ga podučuje. Časopis mora biti
vsakemu človeku najzvestejši spre-
mljevalec in najpotrebnejša hrana.

Napredovali smo tudi društveno.
Veliko novih društev imamo, a mnogo
starejših se je povečalo. To je razve-
seljivo! V združenju je moč. Čim
močnejše drevo, toliko bolj se lahko
upira viharjem. Le združujmo se —
ali se pridružimo sem ali tje, — to je
vsejedno. Glavno je, da smo združeni,
da smo drevo, pa naj si bode potem
hrast ali breza. Prvi se upira viharju
s svojo močnostjo, drugi s svojo gib-
nostjo — upirata se pa le oba.

Seveda je treba tudi na to polje po-
mladi, prave, oživljajoče pomladi. No
— pa to pride. Z jednim zamahom se
odseka drobno deblo, debelo je pa
treba še bolj vztrajno sekati. To se
godi. Sicer ne zaleže vsak mahljaj,
ker imamo v naravi dan in noč. Po-
noči se ne vidi, zato pa pade marsi-
kteri mahljaj mimo.

Napredovali smo tudi gospodarsko.
Dan za dnem čitamo, da si je ta ali
oni rojak zgradil lasten dom, ali se
poprijel trgovine. To je razveseljivo.
Čim bolj smo samosvoji, tem močnejši
smo. Je in ostane veljavno za vse ča-
se, da je dobro gospodarsko stanje
podlaga vsega napredka.

Napredovali smo tudi v medseboj-
nem — "ribanju". Kot kronikar mor-
am biti objektivni in pisati vse, do-
bro in slabo. Ali je to slabo? Nikakor
ne! Vsako gibanje pomenja življe-
nje; če se malo med seboj zlasamo, ne
škodi, kot mislijo nekteri. Naš star
pregovor pravi: Če se hoče, da se res-
nica prav spozna, je treba čuti dva
zvona.

To se vidi, da so tudi naši predniki
govorili in ugovarjali ter sprevledli,
da je to dobro.

Celo življenje je borba. Bori se po-
sameznik, bore se skupine, bore na-
rodi. Kdor je močnejši, tisti ima pra-
vico do obstoja. To vidimo v probu-
joči se naravi. Močnejša rastlina pre-
raсте slabo in jo zamori.

Velikanoč! Lepi spomini, lep po-
men. Glejmo in trudimo se, da bode
za leto dni zabeležiti tudi lep — na-
predek.

Nekoliko razmotrivani poljskega beguna iz Varšave.

IV.

Brezpogojno je bilo potrebno, da bi
se bili popred provincijalni zbori —
izvoljeni na podlagi splošne in enake
volilne pravice — temu žeto posveto-
vali o potrebnih reformah in o naj-
primernejšem izvedenju istih za po-
samične pokrajine. Potem naj bi bili
ti deželni zbori poslali svoje dele-
gacije v Petrograd, kjer bi izvolili
eksekutivo, ki bi na podlagi storjenih
sklepih in izkustev določila, kako bi
bilo sestaviti centralni parlament.

Če tudi ne morem odobravati pre-
naglenega izpolnjenja dume, moram
vendar priznati, da skrajna stranka
s svojim prenaglim in premalo pre-
mišljenim zahtevanjem reform ne le da
ni pospešila dobre stvari, marveč jej
provzročila najhujo škodo.

Rešitev agrarnega vprašanja, ka-
kor jo je hotel en del razpuščenice
dume izvesti s silo, ni bila prava, ker
v tako orjaški državi ne morejo biti
— kakor sem že prej omenil — raz-
mere povsod iste. Zato bi se bilo
moralo tudi porabiti sredstva, ki bi
odgovarja a lokalnim razmeram v vsa-
kem kraju.

Kvota državnih dolgov bi se imela
kontrolirati in ugotoviti ter določiti
sredstva za pokritje. Dalje bi se
morala ustanoviti redna kontrola nad
državnimi dohodki in izdatki. Zago-
toviti bi se morala osebna duševna
svoboda in podeliti tiskovna svoboda.
Urnati svoboden šolski obisk. Po
vsem tem bi se morali priti agrarno
vprašanje.

Čudno, ali celo neumljivo se bode
zdelo marsikomu, da jaz kakor soci-
jalist smatram razpuščenje dume za
opravičeno. Da, duma je morala biti
razpuščena zato, ker je večina pre-
več napela vrvi reformnih zahtev.

Umevno je, da je ob zlorabah, traja-
jočih stoletja v orjaških dimenzijah
saniranje odnosov, ozdravljenje dr-
žave, možno le ob zmernosti in med-
sebojnem zblizjevanju. Brezpogojno
pa mora vsaki svobodnomisljeni človek
obejati proganjanje bivših poslancev

duma. Pogromi in protiziranje črnih
band ostanejo na večne čase v sra-
moto za sedanje oblasti v Ru-
siji. Razum tega je obojati zavlače-
vanje z volitvami v duma in samo-
voljno umirajočega, zarjavelega despo-
tizma.

Kakor me na eni strani radosti,
da na novih volitvah ni zmagal des-
potizem, ampak stranke svobode, ta-
ko se ne morem na drugi strani izne-
biti težke skrbi za bodočnost zato,
ker srednje stranke (stranka mirnega
obnovljenja) ne bodo imele v dumi
zadostnega števila, da bi moge po-
sredovati delovati. Tudi novi dumi
bržkone ni usojeno dolgo življenje.

Ista utegne ponorečiti na eni strani
na prenapetih zahtevah članov na levi
strani dume, na drugi strani pa na
trmoglavosti in neodločenosti reak-
cijske stranke, ki je v Rusiji mo-
mentanno gospodovala. Bati se je,
da nova duma ne le ne zbistri polo-
žaja, ampak da še bolj zavojlja. Po
razpuščenju — po mojem mnenju ne-
izogibnem — druge dume se utegne
razviti državljanska vojna v dosedaj
nedoživljenih dimenzijah. Dokler ne
padejo toliko vroče prenapete glave,
voditelji revolucije kolikor voditelji
reakcije, ni po mojem mnenju niti
mislimi na mirno, postopno razre-
šnje groznega položaja.

Na obeh straneh bode grozno krva-
ve žrtve: prek krvi in mrtvih trupel
bode vodila pot do svobode... Ge-
slo v Rusiji je sedaj: ali smrt, ali
svoboda! Še le potem pride čas za
stranko mirnega razreševanja, ki u-
stvari mirne in urejene odnose!

DESET ZAPOVEDI ZA MLADINO.

Šolska oblast v italijanskem mestu
Reggio Emilia razdeljuje med šolsko
mladino pri izstopu iz šole sledečih
deset zapovedi:

1. Ljubi svoje součence, ki bodo
tvoji delavski tovariši v življenju.
2. Ljubi poučevanje, ki je duševni
kruh; bodi hvaležen svojem učitel-
ju, očetu in svoji materi.

3. Posvečuj vse dni z dobrim in ko-
ristnim delom.

4. Spoštuj dobre ljudi, čislaj vse
ljudi, a se nikomur ne klanjaj.

5. Ne sovražij nobenega človeka, ne
žali nikogar, ne maščuj se; toda za-
htevaj svoje pravice ter se zoper-
stavi ošabnežu.

6. Ne bodi bojazljiv. Bodi prijat-
elj slabih in ljubi pravico.

7. Zavedaj se, da prihaja vse po-
svetno blagostanje od dela; kdor ga
uči, ne da bi delal, krade delav-
nemu kruh.

8. Opazuj in premišluj, da spoznaš
resnico; ne veruj ničesar, kar na-
sprotuje zdravi pameti, ne slepi sebe
ne drugih.

9. Ne misli, da ljubi domovino ti-
sti, ki druge narode sovražijo ali za-
ničajo, ali ki želi vojske, ki je pre-
ostanek barbarstva.

10. Želi si temu dneva, ko bodo
vsi ljudje žive v miru in pravič-
nosti kot bratje, kot svobodni meščani
domovine.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Rojakom v Evelethu, Minn., in
okolici naznanjamo, da je za tamošnji
okraj naš zastopnik

MR. GEO. KOTZE,
Eveleth, Minn.
P. O. Box 541.
Ker je z nami v zvezi, ga vsem to-
plo priporočamo.

Frank Sakser Co.

ZAHVALA.

DR. E. C. COLLINS, M. I.,
New York

Prečistiti g. profesor:—
En par besedi hočem z Vami go-
voriti in mojo hvalečnost Vam od-
karti. Jaz Marija Teršelič se Vam
iz čelega mojega srca zelo zahvalju-
jem za Vaše ozdravljenje, ker sedaj
sem popolnoma zdrava.

Srčni pozdrav!
Marija Teršelič,
944 4th St., La Salle, Ill.

KJE SO?

J. ŠOLAR, ki je bival meseca aprila
1906 v West Charlestonu, W. Va.
JOSIP DRAB ali DRAP, ki je bival
meseca aprila 1906 v Darragh, Pa.
B. ŠETINA, ki je bival meseca mar-
ca 1906 v Cherokee, Kans.

ANTON STERLE, doma iz Poljan pri
Rakeku, ki je bival meseca novem-
bra 1905 v O'Reilly, Miss.

LEOPOLD LOVŠE, ki je bival me-
seca avgusta 1906 v Herminie, Pa.
LUKA ZORMAN, ki je bival meseca
aprila 1906 v Reitz, Pa.

IVAN TURK, ki je bival meseca de-
cembra 1905 v Cumberlandu, Wyo.

FRAN OBRECTA, ki je bival meseca
oktobra 1905 v Lloydellu, Pa.

IVAN ORANIČ, ki je bival meseca
septembra 1906 v Chambersville,
Pa.

Vsi tu označeni rojaki, ki so med tem
časom premenili svoje naslove, naj
nam nemudoma blagovolijo nazna-
niti svoje sedanje bivašče.

"Glas Naroda",
109 Greenwich St., New York, N. Y.
(27-3-34)

Slovensko katoliško

podp. društvo

sv

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL SUNDI, 421 7th St., Calumet, Minn.,
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROŽIČ, Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: ANTON GERZIN, 306 Pine St. Hibbing, Minn.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

FRAN MEDOS, predsednik nadzornega odbora,
9478 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, Box 641, Eveleth, Minn.
IVAN KERZISNIK, III. nadzornik, Box 138, Burdine, Pa.

POROTNI ODBOR:

JAKOB ZABUKOVEC, predsednik porotnega odbora,
4824 Blackberry St., Pittsburg, Pa.
MIHAEL KLOBUČAR, II. porotnik, 115, 7th St., Calumet, Mich.
JOSEF PEZDIR, III. porotnik, 1401 So. 13th St., Omaha, Neb.
Vrhovni zdravnik Jednote: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

Krajevna društva naj blagovolijo pošiljati vse dopise, premembe udov in druge listine na glavnega tajnika: GEORGE L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn., po svojem tajniku in nobenem drugem.

Denarne pošiljate naj pošiljajo krajevna društva na blagajnika: JOHN GOVŽE, Box 105, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem. Zastopniki krajevnih društev naj pošljejo duplikat vsake pošiljate tudi na glavnega tajnika Jednote.

Vse pritožbe od strani krajevnih društev Jednote ali posameznikov naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora: JAKOB ZABUKOVEC, 4824 Blackberry St., Pittsburg, Pa. Pridržani morajo biti natančni podatki vsake pritožbe.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

OROBNOSTI

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko. Dne 12. marca se je odpejalo z južnega kolodvora v Ljubljani v Ameriko 174 Slovencev, 40 Macedoncev in 8 Hrvatov.

Ponarejeni goldinarji. Na Dolenjskem je razširjena nova izdaja dvokronskih (goldinarskih) tolarjev z letnico 1873. Doslej so jih dobili v Metliki, Briljini in na Brodu. Ponarejeni oziroma izdajatelji ne morejo priti na sled v kljub pridnemu zasledovanju.

Mrtvega so našli 96letnega prevzitarja Antona Arnska iz Trške gore pri Krškem. Zadel ga je kap.

Strasen samomor. V Idriji se je 13. marca usmrtil z dinamitom upokojeni rudar Peter Lapajne. Zjutraj ob 7. uri je šel pred hišo, kjer je izvršil samomor. Našlo se ga je sedečega s prekrizanimi rokama, a skoraj brez glave, ker mu jo je na drobne kosce razdal dinamit. Nesrečnik je bil udan alkoholi in je mogel izvršiti samomor v hipni blaznosti. Star je bil 62 let.

Program letošnjih cesarskih vaj. Z Dunaja se poroča: Letošnje cesarske vaje bodo izvajala 3. (graški) in 14. (inomoški) armadni brigi. Sklepne vaje se bodo vršile v rajuju Ljubljana-Gorica-Beljak-Celovec. Pri teh vajah bo sodelovalo naslednja: Sovražnik se je polastil koroških obmejnih utrd in prehodov, vrzel nazaj avstrijske obmejne čete in nadaljeval svoje ofenzivne operacije v montirskih samih. Vsega vojaštva bo: 86 bataljonov (130 mož v stotnji), 18 eskadronov, 28 baterij, 10 gorskih baterij, 8 vojnih odredkov strojnih pušk in 4 pionirskih sotnje. Vaj se bodo udeleževale tudi ozkotirne haubične baterije, zrakoplovni oddelek in oddelek za brezžični brzojav; poizkusili bodo novo napravo kuljine na vozovih, avtomobile za osebni in tovorni promet ter oklopne avtomobile in svrhu poizvedovanja. Vaj se udeležijo tudi prostovoljno oglašeni avtomobilisti ter obmejne gorske čete. Vsega moštva bo 60.000. Vršile se bodo tudi trdnjavske vaje. Vaje bodo najbrž zelo naporne; 3. pehotna divizija iz Linca bo morala čez Ture.

Obešil se je v ponedeljek 11. marca okoli 9. ure zvečer, kakor se poroča iz Št. Gotharda, po domače Kajžar iz Draževnika dobrovske župnije pri Ljubljani, grede iz Lok pri Trbovljah s sejo. Posestnik iz Brezja pri Dobrovi, eden iz Loga pri Brezovici in ponesrečenec so gonili vsak svoj kupljen par volov. Kajžarju pa je začel blizu Št. Gotharda pešati jume, da ga ni bilo več spraviti naprej. Brezjanec odzveno, ker je pihala huda burja in je bila živina segreta, druge voli naprej v Trojane, kamor je bilo le še 20 minut, posestnik iz Loga pa ostane pri Kajžarju, da mu pomaga spravljati vola. Ko je vse brezuspešno, pošlje Kajžar tovariša na Trojane po ljudi in voz, da bi vola naložili. V dobre pol ure je bila pomoč na mestu, pa dobe moža občenega na malem hrastiču, ki si ga je pripognil, dobro privzal vrvice, ki jo je vzel od vola, dva metra visoko na hrastiču, vtičnil glavo v zanjko in spustil vrh, da je nategnil za vrat. Vendar se je z nogami dotikal zemlje. Vola so dobili tri strele nižje na cesti, ki je šel počasi sam v Trojane. Sled v snegu spričuje, da je vsak sum izključen. Bog zna, kaj je moža tako zmotilo? Tovariši so

Košir in Mikec sta se napotila proti domu, domačina Škrbec in Pavlin pa sta ostala še na cesti. Ko prideta Slatenčana blizu takozvanih "na Vejerjih" (ne daleč od gostilne, v smeri proti Novemu mestu) zavpije Košir "na korajo" in iziva sosebno Škrbea, češ: Če imaš korajo, sem-le pridi! No, Škrbec je imel korajo in je šel s tovarišem Pavlinom proti izvalcu. Komaj je bil v njegovi bližini, že je dobil krepak zaboljaj v prsi in ker je Pavlin najbrže hotel tovarišu pomagati, jih je tudi ta dobil z nožem po hrbtišču. Natančneje se prizor danes še ne more in tudi še ne sme razpravljati. — Preostane tedaj le še rezultat. Škrbec je na mestu obledel, Mikec pa, ki se napada aktivno in udeležil, je baje hitro šel po orožnike (drugi trdijo, da ne); oba ranjena so na odredbo orožnikov prepeljali v bolnico usmišljenih bratov v Kandijo. Škrbec je hotel sleči vrhovno obleko, a v tem hipu je omahnil in se mrtve zgrudil na posteljo. Pavlin je sicer močno ranjen, vendar pa njegove poškodbe niso nevarne in bo zopet ozdravel. Dejanje se je vršilo nekako med 10. in 11. uro ponoči. Morilec je rabil za svoj zločin velik oster nož, ki ga je imel najbrže skritega za golenci. Tako Košir in Mikec, kakor tudi Škrbec in Pavlin so še mladi fantje 18 do 20 let. Umorjeni Škrbec je bil obče priljubljen, lepo raščen deček, Košir je že znan pretepač in izživca. Aretirali so sicer oba Slatenčana, toda ker je Košir kmalu vse priznal, so Mikeca, ki je baje celo branil, kot obtožbe prostega izpustili.

PRIMORSKE NOVICE.

Opekla se je v Longeri pri Trstu 14mesečna Josipina Grmec, ki je prišla preblizu ognja, da so jo morali odati v tržaško bolnišnico.

Bombe v Trstu. Kakor je znano, so lani zasledili v italijanskem tovarnem društvu "Societa Giannastica" v Trstu bombe in ga je oblast vsled tega razpustila. Sedaj se je zopet ustanovilo novo tovarno društvo pod imenom "Associazione Giannastica" pod predsedstvom odvetnika dr. Mraha. Že ime predsednika daje povod opravičenim sumnjam, da se bo stara ideja "osvojit Trst", gojila tudi v novem društvu.

Strelna je ubila v Ajelu v Lahih nekoga Bujačija. Sedel je v kuhinji pri ognjišču in kosil, kar je udarila strelna skozi dimnik in ga ubila. Nekaj žensk, ki je bila v kuhinji, je ožgala lase.

STAJERSKE NOVICE.

Trdovratni samomorilec. Kobar Janzez Vabič v Marju si je 2. februarja zasadi nož za krah v trebuh in si prerezal vrat. Prepeljali so ga v Maribor, kjer so ga ozdravili. Dne 3. marca se je pa 63letni Vabič ustrelil.

HRVATSKE NOVICE.

Morilec se sam vjel. Dne 10. marca je v Zagrebu vpljel v okrajno blagajno Marko Majetič. Imel pa je smolo. Zalotil ga je sluga okrajne bolniške blagajne, zaprl ga v sobo in hitel po policijo. Policija je vlomila spravila na varno. Ko je bil Majetič na policiji zasilan, spoznali so ondi, da se namaj popolnoma prilagodi opis morilca, ki je 14. februarja v Ljubljani pri Zagrebu umoril starko Agato Bičanič in jo oropal. Po umoru je morilec uro Agate Bičanič prodal nekemu Marofu. Marof je bil takoj poklican na policijo ter je Majetiča spoznal za onega moža, ki mu je prodal uro. Tudi druge zasilane priče so spoznale v Majetiču onega moža, ki je bil 14. februarja v hiši Agate Bičanič.

Napredna kandidatura v Dalmaciji. "Hrvatsko demokratsko društvo" v Splitu je priredilo 10. marca zaupni shod, na katerem se je proglasil za kandidata "Hrvatske ljudske napredne stranke" v splitskem volilnem okraju odvetnik dr. Josip Smolodak, glavni urednik "Svobode". Kakor poroča "Pokret", ima kandidatura dr. Smolodaka mnogo nade na uspeh. Ako prodre pri volitvah dr. Smolodak, ki je odločen pristati napredne jugoslovanske ideje, bo Sušteršičev klub izgubil zopet enega pristaja. Ker v Trstu in Istri izvoljeni poslanci najbrže ne bodo pristopili klerikalnemu klubu in ker bodo Malorusi in klerikalni Moravani osnovali svoje klube, se bo "lepi klub" znatno skril.

BALKANSKE NOVICE.

Politični umor. V Gurgjevu na Rumunskem je macedonec Nikola ustrelil grškega milijonarja Konstantinosa, ker je daroval za grško propagando v Macedoniji velik vsot.

Srbsko časopisje. Preteklo leto so imeli Srbi 235 listov. V Srbiji se jih je tiskalo 141, v Črni gori 6, v drugih srbskih deželah 65, v Ameriki pa 13. V Belgradu samem je izhajalo 96 listov, med temi 27 političnih in 5 književnih, v notranji Srbiji pa 44 listov. Po strokah je bilo 98 političnih listov, 15 književnih, 10 pedagoških, 9 trgovsko-obrtnih, 8 kmetijskih, 11 cerkvenih, 3 pravniški, 3 ženski, 3 športni in 3 otroški listi. Pred petimi leti so imeli Srbi komaj 100 listov.

Boji bolgarskih in srbskih ustašev v Macedoniji. Beograd, 12. marca. V Starem gradu je srbska četa odvedla

štiri Bolgare. Dne 23. februarja so pa bolgarski ustaši v Rankovu (okraj Palanka) umorili dva duhovnika, ki sta prestopila iz eksarhata v patrijarhat. Istega dne so Bolgari v Sopištu pri Skoplju zažgali neko srbsko hišo, da so zgoreli v njej trije Srbi. Sploh se opaža z bližajočo spomladjo na celi črti podvojeno gibanje in staro sovraštvo med oblgari in Srbi.

RAZNOTEROSTI.

Verski fanatizem. V Pontignanu je umrl kmet, ki je bil odločen nasprotnik klerikalizma ter je odganjal od sebe vsako duhovniško pomoč. Izrekel je zadnjo željo, naj se njegovo truplo sežge. Ko so hoteli njegovi sorodniki v ta namen pokojnikovo truplo prepeljati v Peruggio, kjer je krematorij, naščevali so duhovniki množico, da se je postavila pred mrtvaški voz ter ga ni pustila naprej. Prihiteji so morali orožniki, ki so voz spremljali. Množica je žvižgala, duhovniki pa so dali zvoniti z vsemi vozovi, kakor za največjejši praznik.

Drevesa, ki nimajo žuželk. Ena izmed čudežnih naravnih posebnosti Južne Afrike je takozvano "kihalno drevo", ki je dobilo svoje ime od tod, ker ga ne more nihče prepilati, da bi ne moral kihnuti, kajti njegov prah deluje prav tako kakor tobak za njuhanje. Nobena žuželka, noben črv se drevesu ne približa; njegovo perje ima zelo grenek okus in njegov les se v vodi potopi.

Japonci in Kuropatkinova knjiga. Kakor javljajo iz Vladivostoka ruskega lista "Novemu Vremenu", si je dal japonski list v Tokiju "Hodži Shimbun" brzojavnim putem priobčiti vsebino najnovejši Kuropatkinove knjige "O rusko-japonski vojski". Ta brzojavka, ki je stala nekoliko tisoč rubljev, izpolnila je ves japonski list. Vsi japonski listi strogo obojsajo knjigo Kuropatkinovo, ki je dala povoda, da so ugledni japonski listi že drugi dan prinesli interesantne razgovore z generali Nodzu, Oku in Nogijem.

Iščem brata IVANA IHAN. Pred dvema leti je bival v Magadore, Ohio. Kdor izmed rojakov ve za njegov naslov, prosim, da mi ga blagovoli naznaniti. — Anthony Ihan, 0418 Monroe St., Spokane, Wash. (27-28-3)

DELO DOBE SLOVENSKI DELAVCI TAKOJ.

Plača je \$1.65 na dan. Dela je za jedno leto ali še več pri: BESSEMER LIMESTONE COMP., Bessemer, Lawrence Co., Pa., blizu železniške postaje Lowellville, Mah Co., Ohio. (27-28-3)

POZOR, ROJAKI!

Varujte se pred ničevrednim Fran Turkom, doma iz Brusnice, Došenjsko. Tukaj je bival več let in se bal delati, pač pa je bil mojster za tepež in pijančevanje, zato je imel vedno dovolj posla s sodnijo. Od tukajšnjih rojakov izposodil si je večje svote denarja in v jednem se celo ukradel 130 dolarjev ter jo odkuril ne ve se kam. Pozna se omenjeni madenič lahko po dveh znamenjih pod levim očesom, ktera si je prilastil pri tepežu z nožem. Rojaki, čuvajte se tega tička, ker nikjer ne bo uštel kaj dobrega.

Anton Brečnik,

715 Haugh St., Indianapolis, Ind. (27-3-34)

Ako kajlaš, ako si prebujen, ako imaš kake vrste katar, ako trpiš na kake drugi bolezni in si se naveličal zdravnikom denar dajati, ne očitaj pisati takoj po knjižico: "NAVODILO IN CENIK (Knjeppovih) Knajpovih zdravil", katero dobiš zastonj ako dopišješ pošto znamko za dva centa za pošto.

Knajpova zdravila so poznata in odobrena o celim svetu in se uporabljajo z dobrim uspehom pri vseh naprednih navedih. Knajpova zdravila je nepreprogljive vrednosti, prvi blagoslov za vse trpete človeštvo o in nikake sleparije, katerih je dandanes nogo na dnevnem redu. To je moj naslov: K. AUSENIK, 1146-40th St., Brooklyn, N. Y.

Knajpova zdravila so poznata in odobrena o celim svetu in se uporabljajo z dobrim uspehom pri vseh naprednih navedih. Knajpova zdravila je nepreprogljive vrednosti, prvi blagoslov za vse trpete človeštvo o in nikake sleparije, katerih je dandanes nogo na dnevnem redu. To je moj naslov: K. AUSENIK, 1146-40th St., Brooklyn, N. Y.

Knajpova zdravila so poznata in odobrena o celim svetu in se uporabljajo z dobrim uspehom pri vseh naprednih navedih. Knajpova zdravila je nepreprogljive vrednosti, prvi blagoslov za vse trpete človeštvo o in nikake sleparije, katerih je dandanes nogo na dnevnem redu. To je moj naslov: K. AUSENIK, 1146-40th St., Brooklyn, N. Y.

Knajpova zdravila so poznata in odobrena o celim svetu in se uporabljajo z dobrim uspehom pri vseh naprednih navedih. Knajpova zdravila je nepreprogljive vrednosti, prvi blagoslov za vse trpete človeštvo o in nikake sleparije, katerih je dandanes nogo na dnevnem redu. To je moj naslov: K. AUSENIK, 1146-40th St., Brooklyn, N. Y.

Knajpova zdravila so poznata in odobrena o celim svetu in se uporabljajo z dobrim uspehom pri vseh naprednih navedih. Knajpova zdravila je nepreprogljive vrednosti, prvi blagoslov za vse trpete človeštvo o in nikake sleparije, katerih je dandanes nogo na dnevnem redu. To je moj naslov: K. AUSENIK, 1146-40th St., Brooklyn, N. Y.

Knajpova zdravila so poznata in odobrena o celim svetu in se uporabljajo z dobrim uspehom pri vseh naprednih navedih. Knajpova zdravila je nepreprogljive vrednosti, prvi blagoslov za vse trpete človeštvo o in nikake sleparije, katerih je dandanes nogo na dnevnem redu. To je moj naslov: K. AUSENIK, 1146-40th St., Brooklyn, N. Y.

Knajpova zdravila so poznata in odobrena o celim svetu in se uporabljajo z dobrim uspehom pri vseh naprednih navedih. Knajpova zdravila je nepreprogljive vrednosti, prvi blagoslov za vse trpete človeštvo o in nikake sleparije, katerih je dandanes nogo na dnevnem redu. To je moj naslov: K. AUSENIK, 1146-40th St., Brooklyn, N. Y.

Knajpova zdravila so poznata in odobrena o celim svetu in se uporabljajo z dobrim uspehom pri vseh naprednih navedih. Knajpova zdravila je nepreprogljive vrednosti, prvi blagoslov za vse trpete človeštvo o in nikake sleparije, katerih je dandanes nogo na dnevnem redu. To je moj naslov: K. AUSENIK, 1146-40th St., Brooklyn, N. Y.

WINNETO, Rdeči Gentleman

je izšel in se dobi I. zvezek za 40c., I. in II. zvezek pa za 75c. s pošto vred.

Upravišтво "Glas Naroda" 109 Greenwich St., New York.

VABILO.

Tem potom se naznanja vsem rojakom Slovincem in bratom Hrvatom v Imperialu, Pa., in okolici, da priredi društvo sv. Jožefa št. 29 JSKJ. v Imperialu, Pa.,

v velikonočni ponedeljek, 1. apr. 1907

VELIKO VESELICO,

in sicer v korist društvene blagajne. Vstopnina \$1.00, dame proste. Za obilen obisk se priporoča (25,27,28-3) ODBOR.

Mr. Anton Gerzin,

kteri je odšel iz Hibbinga, Minn., je naprosen, da hitro poravnava svoje zadave, drugače si bo sam imel pripisati nasledke.

Več prizadetih.

VABILO

na VELIKO PLESNO VESELICO, katero priredi

društvo sv. Cirila in Metoda št. 16 J. S. K. J. v Johnstownu, Pa., v velikonočni ponedeljek, 1. apr. 1907

v svoji lastni dvorani na 8. cesti.

Tem potom vabimo vse rojake in rojakinje iz mesta kakor tudi iz okolice, da nas na omenjeni večer polnoštevilno posetijo blagovolijo.

Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Vstopnina za moške 25 c., ženske vstopnine proste.

Za fino potrebo in dobro zabavo skrbel bo ODBOR.

26-30-3)

Pozor Rojaki!

Potne noge, kurja očesa in ozeblino Vam popolnoma ozdravim samo edino z Knajpovim praškom, kdor želi poskušajo naj pošlje 10c. v znakmah na kar mu takoj prašek pošljem. Za golobrade in plešaste imam najboljšo mazilo po katerem se v 6 tednih lepi brkovi, brada in lasje narastejo, če ni to resnica plačam vsakomu \$500.

Jakob Wahčič,

229 SOUTH FRONT STREET, STEELTON, PA.

Iščo se SPOSOBNI SLOVENCI ALI SLOVENKE,

da nas zastopajo pri svojem narodu. Prilika za velik in lahek zaslužek; nikaka sleparija, temveč fina prilika pri dobri in eni največji družbi za prodajo zemljišče v New Yorku. — Oglašite se ali pišite na:

Geo. T. Ritchings, Mgr., Room 21, 60 Liberty St., New York. (26-3-14)

Išče se MIHAEL BUTALA iz Tanče gore št. 52 pri Črnomlju. Pred tremi leti bival je na Calumetu, Mich., ter odšel ne ve se kam. Tu zapuša neko svoto denarja. Kdor izmed rojakov ve za njegov naslov, naj mi ga naznani. Joseph Stukel, 205 8th St., Calumet, Mich. (19-3-194)

Naznanilo.

Rojakom Slovincem in Hrvatom kteri potujejo čez Duluth, Minn., priporočamo našega zastopnika g.

Josip Scharabon-a,

409 WEST MICHIGAN ST., DULUTH, MINN.,

kteri ima svoj

SALOON

prav blizu kolodvora. Vsak rojak pri njemu najbolje postrežen.

Pošilja denarje v staro domovino najceneje in najhitreje po našem po sredovanju. Zastopa nas v vseh po slik; torej pazite, da se ne vsedete na lim lakavim besedam ničevredne žer, kteri v Duluthu tudi ne manjka Spoštovanjem

FRANK SAKSER CO.

ROJAKI SLOVENCI

PIŠITE PO NOVO OBSIRNO KNJIGO

„ZDRAVJE“

Novih 50.000 iztisov

se zastoni razdeli med Slovence

KNJIGA „ZDRAVJE“

katera je pred kratkim izšla od slavnega in obče znanega

Dr. E. C. COLLINS MEDICAL INSTITUTE

Iz te knjige, katera je napisana v materinem (Slovenskem) jeziku ter obsega preko 160 strani z mnogimi slikami v tušu in barvah, bode razvidni, da je Dr. E. C. COLLINS M. I. prvi in edini, kateri se v resnici zanima za naš narod v Ameriki ter hoče bratski svetovati in poučiti rojake, kako se zamorejo ohraniti največji zaklad „ZDRAVJE“ in kako izgubljeno nazaj zadobiti. Take knjige še niste videli, še manj pa čitali.

Iz nje se bode prebrčali, da je Dr. E. C. COLLINS M. I. edini, kateremu je natanko znana vsaka bolezen zato edini zamore garantirati za po polno ozdravljenje vsake, bodisi akutne ali zastarele [kronične] bolezni notranje ali zunanje, kakor tudi tajne spolne bolezni moške ali ženske, pa naj se drugi še tako hvalijo. On edini ozdravi jetiko in sifilis točno in popolnoma. Zdravljenje spolnih bolezni ostane tajno.

Ozdravljen: reumatizma v rokah, nogah in križu.

V dokaz nekaj najnovejših zahval:

Ljubi moj prijatelj

Dr. E. C. COLLINS M. I.

Jaz Vam odgovarjam na Vaše pismo in izpolnivši Vašo željo Vam pošilam moje sliko, katero Vas prosim da stavite v časopise in se Vam lepo zahvaljujem za Vaša zdravila, katera ste mi pošilali, ker jaz sem sedaj popolnoma zdrav, da ne potrebujem več zdravil.

Se Vam še enkrat zahvaljujem in vsakemu Vas priporočujoč, ostajam Vaš prijatelj

MIKE NOVAK.

MIKE NOVAK, 1233 Mohlen Avenue, Pueblo Colo.

Zatoj rojaki, ako ste bolni ali slabi ter vam je treba zdravniške pomoči, prašajte njega za svet, predno se obrnete na drugega zdravnika ali zdravniški zavod. Natanko in brez sramu opišite svojo bolezen v materinem jeziku, naznanite koliko ste stari, koliko časa traja bolezen in vse druge podrobnosti, ali pišite po knjigo, katero dobite zastonj, ako pismu priložite nekoliko poštinih zdank za pošto. Pisma naslavljajte na sledeči naslov:

Dr. E. C. COLLINS MEDICAL INSTITUTE

140 W. 34th St.

New York N. Y.

Potem smete mirne duše biti prepričani v kratkem popolnega ozdravljenja.

Najbolje in najbolj priporočljivo domače zdravilo so znane

"MARIJACELJSKE KAPLJICE".

Kdor jih je rabil, ve, kako neprecenljivo je to zdravilo za tiste, ki trpe na slabem zelodnem slabosti in glavobolu, slabem prebavljanju in težkem dihanju. Že po kratki uporabi, zginejo navadno bolečine. Naj jih torej nobena družina ne pogreša. Cena za 3 steklenice \$1.50, za 6 stekel. \$2.75, za 12 stekel. \$5.00.

ČUDODELNO MAZILLO ZA LASE.

Po zdravniških novih pronaših in najboljših sredstvih, ki zanesljivo prepreči izpadanje las, pospešuje rast, ohrani čisto kožo, ter daje prijeten hlad. 1 steklenica \$1.50, 3 stek. \$4.00. Marijaceleske kapljice kakor tudi zdravilo za lase nuposiljate: M. RENYI, Box 32, Sta. D. New York, N. Y.

KOLIKO JE URA?

To Vam Elgin ali Watham ure vedno najtočneje kažejo! Veliki cenik, opremljen z več sto slikami teh ur in druge različne zlatnine po najnižih cenah se dobi brezplačno in poštne prosto od

"SLAVIA" Watch & Jewelry Co.

27 THAMES STREET, NEW YORK, N. Y.

Pišite takoj po njega!

ROJAKI! brijte se sami in pri tem si bode prihranili na denarju, kakor tudi času.

Naročite si vsled tega britveni stroj "Patent Gem Junior" z 7 klinami, katere so iz najboljšega jekla izdelane. Ta stroj omogoči vsakemu se brijti, brez da bi se moral znati, ali pa v britju razumeti. Sestavljen je tako da se pri brijenju nikakor ni mogoče urezati; kline istega se na jermenu ravnotako lahko nabrusijo, kakor pri navadni britvi.

Sestmesečni račun slovenskega katoliškega podpornega društva svete Barbare v Forest City, Pa.

od 1. septembra 1906 do 28. februarja 1907.

I. Proračun med Jednoto in postajami.

Postaje -		DOHODKI												IZDATKI												Števililo				Ime in naslov tajnika																																	
Številka	kraj	za moški oddetek												Za žen-ski od-delek	Za otročji od-delek	Skupni dohodki vseh treh razredov	za moški oddetek												Za otročji oddetek		Skupni izdatki obseh oddelkov	članov	članice	otrok	vseh skupaj																												
		pristop-nina			Meseč-nina			knjižice			znaki						Re-ga-lije			karni			Za re-servni za-klad			Opo-roke										Bolealska podpora			Smrtna podpora			Za ra-zno																					
		\$	c		\$	c		\$	c		\$	c					\$	c		\$	c		\$	c		\$	c									\$	c		\$	c		\$	c		\$	c		\$	c														
1	Forest City, Pa.	44			458	10		175			270			440			850			1980			53			70			662	25	263	200	1050	513	10	109	268	Josip Buceneli, Forest City, Pa. Box 591.																									
2	Jenny Lind, Ark.	41			201	40		150			135									910									256	35	305		90	305	90	49	49	Alojz Oceppek, Jenny Lind, Ark. Box 153.																									
3	Moon Run, Pa.	120			467	10		6												1780									611	90	706		81	706	81	121	121	John Telban, Moon Run, Pa. Box 157.																									
4	Lucerne, Pa.				70	40											50			280			240			70				76	80	28		2	229	2	15	2	18	Urban Ahahe, Lucerne, Pa. Box 75.																							
5	Denning, Ark.	21			115	55		1									50			530									143	35	122		40	122	40	28	28	Valentin Šare, Alix, Ark. Box 2.																									
6	Cleveland, O.	158			420	40		5			495	13	20							1680			280						621	15	495		625	501	25	116	2	118	Anton Oštr, Cleveland, O., 1143—60th St.																								
7	La Salle, Ill.	10			163	95		50			180	330								550			1090	220					110	166	10	38		9	3	50	50	Josip Gorišek, La Salle, Ill., 1203—4th St.																									
8	Johnstown, Pa.	101			303	95		5			765	550								1310			1150	170					175	589	75	76		12	88	88	Jos. Intihar, Johnstown, Pa., 519 Power St.																										
9	Weir City, Kans.	159			831	70		625												38									485	120	836	5	200	8	2	210	210	Paul Obregar, P. O. Weir City, Kans.																									
10	Coketon, W. Va.	108			206	20		5			1080						50			910			50						78	298	78	59		8	59	59	Ivan Urbas, Thomas, W. Va. Box 38.																										
11	Duryea, Pa.	58			109	20		225									2			480			1370	650					50	129	50	31	11	10	52	52	Jakob Breclnik, Duryea, Pa. Box 318.																										
12	Allegheny, Pa.				4320															210									51	10					10	10	Frank Gorišek, Allegheny, Pa., 907 So. Canal St.																										
13	E. Mineral, Kans.	218			514	90		9			520	29	70				2			1840			760	1120					816	666		600	250	1268	50	142	6	16	164	Frank Augustin, West Mineral, Kans. Box 466.																							
14	Blacton, Ala.	12			97	80		25												450			370						1	70					3	31	31	John Kestner, Piper, Ala. Box 116.																									
15	Huntington, Ark.	7			108	90		25												470			360	1					86	75	86	26	3	2	31	31	Martin Pucelj, Huntington, Ark. Box 17.																										
16	Willock, Pa.	63			268	30		275			1080									1230			480	4	5				96	468	96	65	4	4	73	73	Valentin Lukanič, Willock, Pa. Box 173.																										
17	Broughton, Pa.	157			395	40		675			1080									1730			15	760					1	5	218	5	112	12	12	137	137	Stefan Stucin, Broughton, Pa. Box 161.																									
18	Fleming, Kans.	33			275	5		150												13			25	430					8	335	10	348		165	549	65	70	3	9	82	Jakob Čukjati, Fleming, Kans. Box 135.																						
19	Bridgeport, O.	47			86	35		2												890			360						98	6	98			6	98	28	6	34	Andrej Hočevar, Bridgeport, O. Box 127.																								
20	Claridge, Pa.	52			245	30		250			315	11	30				50			540			120	180					140	221	40	59		1	3	63	63	Anton Jerina, Claridge, Pa. Box 204.																									
21	Little Falls, N. Y.	44			131	75		2			270	660								550			980						150	60	50	35		8	43	43	Frank Pohleven, Little Falls, N. Y. 10 Seeley St.																										
22	Imperial, Pa.	5			66			25												270									65	248	65	17			17	17	Anton Tavželj, Imperial, Pa. Box 62.																										
23	Springfield, Ill.	17			81	60														350									50	52	50	20			20	20	John Peterel, Springfield, Ill., 928 S. 15th St.																										
24	Sopris, Colo.	41			167	30		2			4	5								730									63	363	63	33			33	33	Aleš Lanišek, Primero, Colo. Box 324.																										
25	Jenny Lind, Ark.	59			192			250												870									78	298	78	51			51	51	Anton Stermec, Fort Smith, Ark. R. F. D. No. 3.																										
26	Collinwood, O.	45			80			225			180									450									3	8	70	8	24		2	91	91	John Glavan, Collinwood, O. Box 646.																									
27	Yale, Kans.	93			323	40		425			1180									14			150	180					190	468	90	89		2	91	91	Math. Izlakar, Yale, Kans. Box 101.																										
28	S. Lorain, O.	61			100	70		275			720									520									90	150	90	30			30	30	Frank Ostanek, So. Lorain, O. 504—10th Ave.																										
29	Rock Spring, Wyo.	23			95	80		1												220									125	58	25	23			23	23	Peter Starman, Rock Springs, Wyo. Box 253.																										
30	Eveleth, Minn.	10			57	30					90									270									78	43	78	13			13	13	John Jare, Eveleth, Minn. Box 572.																										
31	Calumet, Mich.	105			94	85		450			180									2									56	309	56	33			33	33	Alojz Košmerl, Calumet, Mich., 550 Seclay St.																										
32	Braddock, Pa.	96			90	50		750			9									420									153						36	36	Frank Knafelc, Braddock, Pa. 909 Braddock Ave.																										
33	Cleveland, O.	40			59	70		450			675									180									70	17	70	21			21	21	John Suštaršič, Cleveland, O., 3579—82nd St. S.E.																										
34	Vandling, Pa.	11			37	65		50												110			470						47	21				4	8	23	23	Frank Leben, Vandling, Pa. Box 84.																									
35	Ralphon, Pa.	84			51	30														135									40						17	17	John Dedič, Ralphon, Pa. Somerset Co.																										
36	Dietz, Wyo.	82			10	50		350												96									40						15	15	Frank Furlan, Dietz, Wyo. Box 130.																										
37	R. Pittsburg, Kans.	55			675															61									11						11	11	Alex Čukjati, R. Pittsburg, Kans. R. R. No. 1.																										
38	Charleston, W. Va.	66			825			975												77																15	15	Mihail Zupančič, Charleston, W. Va. Box 247.																									
39	Unity, Pa.	86			1125			475												102																15	15	M. Peterel, R. F. D. No. 1, Box 130 Wilk'sbg Sta. Pa.																									
		2432		7049		75		104		75		105		20		81		70		39		298		10		275		150		80		132		45		10387		50		7579		2000		42		49		51		20		9672		69		1898		127		200		2225	

Slovenec in Hrvat pri-poročam svoj

SALOON

v obilen poset. Točim vedno sveže pivo, dobra vina in whiskey ter imam v zalogi zelo fine smokke.

Rojakom pošiljam denar-je v staro domovino hitro in poceni.

Pobiram naročnino za "Glas Naroda". V zvezi sem z gg. Frank Sakser Co. v New Yorku. Z veselo postojanjem

Ivan Govže, Ely, Minn.

JOHN KRACKER

EUCLID, O.

Priloga rojakom svoja izvrstna VINA, ktera v kakovosti nadkrilju-jejo vsa druga ameriška vina. Rudeče vino (Concord) prodajam po 50c galono; belo vino (Catawba) po 70c galono.

NAJMANJŠE NAROČILO ZA VINO JE 50 GALON.

BRINJEVEČ, za ktere sem im-portiral brnje iz Kranjske, volja 12 steklenic sedaj \$13.00. TROPINOVEČ \$2.50 galona. DROŽNIK \$2.75 ga-lona. — Najmanje posode za žganje so 4 1/2 galone.

Naročilom je priložiti denar. Za obila naročila se priporoča JOHN KRACKER Euclid, Ohio.

Debet

II. PREGLED JEDNOTINEGA IMETJA.

Credit

1907				1907				1907			
februar 28				februar 28				februar 28			
Račun moškega oddelka:				Račun moškega oddelka:				Račun moškega oddelka:			
Gotovina dne 1. septembra 1906 \$ 4846.50				Gotovina dne 1. septembra 1906 \$ 4846.50				Gotovina dne 1. septembra 1906 \$ 4846.50			
Dohodki od 1. sept. 1906 do 28 febr. 1907 \$10104.25 \$14950.75				Dohodki od 1. sept. 1906 do 28 febr. 1907 \$10104.25 \$14950.75				Dohodki od 1. sept. 1906 do 28 febr. 1907 \$10104.25 \$14950.75			
Račun ženskega oddelka:				Račun ženskega oddelka:				Račun ženskega oddelka:			
Gotovina dne 1. septembra 1906 \$ 635.42				Gotovina dne 1. septembra 1906 \$ 635.42				Gotovina dne 1. septembra 1906 \$ 635.42			
Dohodki od 1. sept. 1906 do 28 febr. 1907 \$ 150.80 \$ 786.22				Dohodki od 1. sept. 1906 do 28 febr. 1907 \$ 150.80 \$ 786.22				Dohodki od 1. sept. 1906 do 28 febr. 1907 \$ 150.80 \$ 786.22			
Račun otročjega oddelka:				Račun otročjega oddelka:				Račun otročjega oddelka:			
Gotovina dne 1. septembra 1906 \$ 403.17				Gotovina dne 1. septembra 1906 \$ 403.17				Gotovina dne 1. septembra 1906 \$ 403.17			
Dohodki od 1. sept. 1906 do 28 febr. 1907 \$ 132.45 \$ 535.62				Dohodki od 1. sept. 1906 do 28 febr. 1907 \$ 132.45 \$ 535.62				Dohodki od 1. sept. 1906 do 28 febr. 1907 \$ 132.45 \$ 535.62			
Račun Jednotinega inventarja:				Račun Jednotinega inventarja:				Račun Jednotinega inventarja:			
Pisalna miza \$ 21.—				Pisalna miza \$ 21.—				Pisalna miza \$ 21.—			
Shramba za listine " 10.75				Shramba za listine " 10.75				Shramba za listine " 10.75			
" " oporoke " 20.35				" " oporoke " 20.35				" " oporoke " 20.35			
Glavne knjige " 85.—				Glavne knjige " 85.—				Glavne knjige " 85.—			
Knjige za postaje " 28.—				Knjige za postaje " 28.—				Knjige za postaje " 28.—			
Regalije " 27.—				Regalije " 27.—				Regalije " 27.—			
Pisalni stroj " 85.—				Pisalni stroj " 85.—				Pisalni stroj " 85.—			
Razne potrebščine " 45.—				Razne potrebščine " 45.—				Razne potrebščine " 45.—			
16272.59				16272.59				16272.59			
16594.69				16594.69				16594.69			
Račun premoženja:				Račun premoženja:				Račun premoženja:			
Inventar \$ 322.10				Inventar \$ 322.10				Inventar \$ 322.10			
Gotovina " 5868.54				Gotovina " 5868.54				Gotovina " 5868.54			
6190.64				6190.64				6190.64			

"Winnetou, rdeči gentleman".

Spinal Karl M. May. Priredil za "Glas Naroda" R.

(Nadaljevanje.)

"Načrt je dober," pritrdi Bernard Marshall. "Mislim, da je tudi edini, kterega lahko speljemo brez naše škode."

"Dobro! Pojdimo precej po drva za ogenj predno se stemni," pravi Sam in ustane.

"Sedi!" odvrne. "Ali res misliš, da se lahko spoprimeš na tak način z dvajsetimi?"

"Zakaj ne? Že pri prvih streljih bodo zbežali, ker ne bodo mogli vedeti, koga imajo za seboj."

"Pa če je kapitan tako prebrisan, da ugame? Potem pridemo v slab položaj. Lahko nas potolčejo kljub naši obrambi."

"Na kaj takega mora biti lovec recimo vsak dan pripravljen!"

"Potem bodeš moral pustiti tudi oba Morgana!"

"Behold, to je res! Ti misliš torej, da bi jo potihoma odkurili, ne da bi uničili delovanje teh lopovov? Če storimo kaj takega, nam ne odpusti ne Bog ne noben pošten človek na svetu!"

"Ne mislim tako, kot ti misliš! Jaz imam drug in — kot se mi zdi — boljši načrt."

"Povej ga!"

"Medtem, ko nas bodo iskali tukaj, pojdimo mi v njihov hide spot (skrivališče), polastimo se konj in naropane zaloge."

"Good luck! To je res. Toda — hm — ti praviš: konj! Ali pridejo pes sem?"

"Da. Iz tega sklepam, da pojdete dve uri pred polnočjo iz taborišča. Teliko namreč rabijo, če hočejo priti pravočasno sem."

"Ali si dobro pazil?"

"To se razume! Če jih pričakujemo tukaj, je v nevarnosti naše življenje; če jim pa poberejo živce, streljivo in konje, ne bodo mogli precej dolgo opravljati svojega vragjega posla. Vse to se zgodi, ne da bi edenkrat ustrelili."

"Toda nastavili bodo straže!"

"Poznam kraj in vem, kod je straža."

"Zasledovali nas bodo!"

"To bi storili tudi, če bi jih čakali tukaj; saj bi morali v tem slučaju prav tako bežati."

"Dobro, naj obvelja tvoja. Kdaj odpotujemo?"

"Lahko v četr uri; tedaj bode že zadostno temno."

"Oh, to bode lepo!" pravi Bob. "Bob gre z vami in pobere vse, kar imajo roparji. To je bolje, kot pa ostati tukaj, kjer ustrelje lahko Boba!"

Postane tako temno, da se vidi komaj devet korakov pred nami. Zajahamo; jaz jaham prvi, ostali pa za menoj in sicer v vrsti drug za drugim kot Indijanci.

Seveda ne gremo naravnost proti skrivališču, ampak kar se da v velikem ovinku. Na ta način pridemo jedno miljo od skrivališča do grmovja. Spnemo konje in gremo peš do hide spota. Ni Marshall ni zamorec nimata nobene vaje v plavanju. Vendar se nam posreči priti neopaženo do roba tiste planice, v ktere sredini je roparsko skrivališče. Priplazimo se baš na nasprotnem kraju straže, ktera mora biti postavljena tam kot prej.

Svetel sij nad skrivališčem dokazuje, da gori v njem ogenj ali vsaj baklja. Krog nas je taka tema, da grem brez skrbi pokonec preko planice. Takoj najdem tisto mesto, kjer sem prej poslušal pogovor. Predno se sklonem, zaslišim od znotraj glas vodje. Splazim se pri tleh in vidim, da stojte vsi na aredi skrivališča; vsi so oboroženi in pripravljeni za odhod. Baš govori kapitan:

"Če bi bili dobili najmanjši sled, bi mislili, da je bil eden izmed lovec tukaj in da nas je poslušal. Kam je neki prišel samokres? Mogoče sem ga zgubil pri jahanju danes dopoldne, ne da bi zapazil to, ko sem odkladal pas. Hoblyn, ti si torej videl sedeti vse štiri skupaj!"

"Da, vse štiri. Trije beli so, pa eden črn. Konji so prav poleg. Eden izmed njih nima nobenega repa in je tak kot kozel brez rogov."

"To je Sans-eareja kobilica, ktera je prav tako znamenita kot on. Saj te menda niso zapazili!"

"Ne z Williamsom sem jahal samo tako daleč, dokler sem bil varen. Potem sem razjahal in se plazil po zemlji tako daleč, da sem vse natančno videl."

Učence starega Floreonta je bil vendarle tako previden, da je poslal ogleduhe. Sreča za nas, da se je dogodilo baš tedaj, ko sem bil že vrnil.

"Potem pojde vse dobro! Williams, ti si truden. Ti ostaneš tukaj. Hoblyn bode pa stražil. Drugi pa dalje!"

Pri svitu ne baš velikega ognja vidim, da se odpre uhod. Devetnajst jih odide, druga dva pa ostaneta v skrivališču. Komaj zginajo, že sem pri Samu.

"Kako je, Charlie? Meni se zdi, da odhajajo!"

"Da. Dva sta ostala doma; prvi pojde na stražo, Williams pa ostane v skrivališču, Williams ni oborožen. Stražnik pa ima že puško v rokah. Mi ne smemo še ničesar začeti; utegne se kdo vrniti, če bi slučajno kaj pozabili. Toda pripravimo se! Pojdi, Sam! Vidva ostanita tukaj, dokler vaju ne pokliče ali pridem iskat!"

Splaziva se do sledu in čakava skoro četr uri, predno se prikaže stražnik. Leno se premiče; vse kaže, da se čuti popolnoma varnega. Za nekaj trenutkov se začne bližati nama. Zdaj se ni več bati, da bi se kdo vrnil; zato ni treba več odlašati.

Jaz ostanem na tej strani, Sam se pa plazi na ono. V trenutku, ko hoče iti mimo, ga zgrabi Sam za goltance. Jaz mu strgam precejšen del obleke, ga zganem in mu ga zrinem v usta. Nato ga zveževa z njegovim lasom ter ga priveževa k grmu.

"Zdaj dalje!"

Greva k uhodu, kjer odrinem viseč hmelj. Williams sedi sklonjen pri ognju in peče kos mesa. Kaže mi hrbet. Zato se mu približam, ne da bi me zapazil.

"Držite kos višje, Master Williams, drugače se vam lahko prismoji!" pravi.

Zravna se in otrdi, ko me zagleda.

"Dober večer! Skoro bi bil pozabil pozdraviti vas! Z vaše vrste gentlemani ni človek nikdar preuljuden."

"O — O — Old Shat — Shatterhand!" iztisne in me debelo gleda.

"Kaj iščete tukaj?"

"Vrniti moram kapitanov samokres, kterga sem vzel, ko sem vas zalezal danes zvečer."

Skrči noge, kot bi hotel ustati ter pogleduje okrog sebe, če je kje kaka puška. Toda samo volovski nož leži poleg.

"Sedite mirno, Master Stakenan; najmanjši gibljaj zahteva vaše življenje. Prvič je nabit samokres vašega kapitana, drugič pa vam je treba pogledati samo proti uhodu, da se prepričate, da je več krogelj na razpolago!"

Obrne se in zagleda Sama, kteri meri z nabito puško nanj.

"Thunderstorm — jaz sem zgubljen!"

"Mogoče še ne, če se udaste v svojo osodo. — Bernard, Bob, sem!"

Kmalu se pokažeta imenovana med uhodom.

"Pri sedlih vise lasi, Bob! Vzemij jedrega in zveži tega moža!"

"Vrag in pol. Živega me ne dobite več v roke!"

Pri teh besedah poseže bliskovito po nožu in si ga zasadi v srce; takoj se zgrudi mrtev.

"Končal je," pravi.

"Naj! Ta lopov ima mogoče več kot sto človeških življenj na svoji vesti," pripomni temno Sam. "Zelo umesten konec!"

"Sam se je sodil," dostavim. "Prav je, da ni treba biti nam za sodnika."

Bobu pravim, naj gre po Hoblyna. Kmalu leži pred nami. Odvzamem mu mašilo iz ust, na kar se globoko oddihne. Ves prestrašen zre na truplo svojega tovariša.

"Ti ne uideš smrti, če nam ne poveš vsega po pravici."

"Jaz vam povem vse," pravi boječe.

"Kje je torej zlato skrito?"

"Tam je zakopano pod vrečami."

(Dalje prihodnjik.)

V slučajih nesrečo

izvijenja udov, ako skoči kost iz svojega ležišča itd. rabite tako

Dr. RICHTERJEV
Sidro Pain Expeller.

On suši, zdravi in debavi udobnost. Imejte ga vedno doma in skrbite, da si nabavite pravega z našo varnostno znamko sidrom na etiketi.

V vseh lekarnah po 25 in 50 centov.

F. AD. RICHTER & CO.

215 Pearl Street, New York.

JOHN VENZEL,

1017 E. 62nd Street, N. E., Cleveland, Ohio

izdelovalec kranjskih in nemških

HARMONIK.

Delo napravim na zahtevanje naročnikov. Cene so primerne, a delo trpežno in dobro. Trivrtini od \$3 do \$45. Plošče se iz aluminija, niklja ali medenine. Cena trivrtin je od \$45 do \$80.

Rožaki, naročite se na "Glas Naroda", največji in najcenejši dnevnik.

Ako hočeš dobro postrežbo z mesom in grocerijo, tako se obrni na

Martin Geršiča,

301-303 E. Northern Ave.,

Pueblo, Colo.

Tudi naznanjam, da imam v zalogi vsakovrstno suho

meso, namreč:

klobase, rebra, jezike,

šunkice itd.

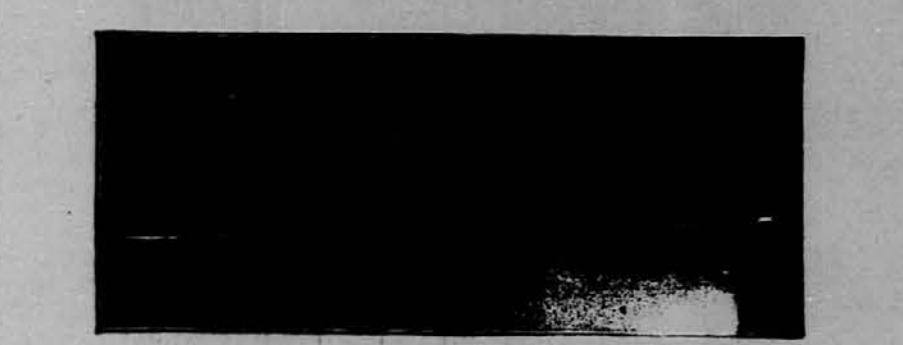
Govorim v vseh slovenskih

obitnih obisk.

Rožaki, naročite se na "Glas Naroda", največji in najcenejši dnevnik.

Compagnie Generale Transatlantique.

(Francoska parobrodna družba.)

DIREKTA ČRKA DO HAYRE, PARIZA, ŠVICE, INOMOSTA IN LJUBLJANE.

Posetni parniki so:

"La Provence"	na dva vijaka	14,200 ton,	30,000 konjskih moči
"La Savoie"	"	12,000 "	25,000 "
"La Lorraine"	"	12,000 "	25,000 "
"La Touraine"	"	10,000 "	20,000 "
"L'Aquitaine"	"	10,000 "	20,000 "
"La Bretagne"	"	8,000 "	9,000 "
"La Champagne"	"	8,000 "	9,000 "
"La Gascogne"	"	8,000 "	9,000 "

Glavna Agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,

corner Pearl St., Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih ob 10. uri

dopoludne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton St., N. Y.

"LA PROVENCE" 28. marca, 1907. "LA GASCogne" 20. apr. 1907.

"LA LORRAINE" 4. apr. 1907. "LA PROVENCE" 25. apr. 1907.

"LA SAVOIE" 6. apr. 1907. "LA LORRAINE" 2. maja 1907.

"LA BRETAGNE" 11. apr. 1907. "LA BRETAGNE" 4. maja 1907.

"LA CHAMPAGNE" 18. apr. 1907.

Parnika z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

M. W. Kozminski, generalni agent za zapad.

71 Dearborn St., Chicago, Ill.

AUSTRO-AMERICAN LINE

Regularni potni parniki

"Sofia Hohenberg" odpluje 27. marca.

vozljo med New Yorkom, Trstom in Reko.

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta

Ljubljano in sploh na Slovensko. Železnica velja do Ljubljane le 80 centov. Potniki dospo isti dan na parnik, ko od doma gredo.

Phelps Bros. & Co., General Agents,

2 Washington St., New York.

PARNIKI IMAJO JAKO OBSEŽEN POKRIT PROSTOR NA KROVU ZA ŠETANJE POTNIKOV TRETJEGA RAZREDA.

CARPATIA

SLAVONIA

ULTONIA

ULTONIA, SLAVONIA, CARPATIA so parniki na dva vijaka. Ti parniki so napravljeni po najnovejšem kroju in zelo prikladni za tretji razred. JEDILA so dobra in potnikom trikrat na dan pri mizi postrež na

Vožnje listke prodajajo pooblašeni agentje in

The Cunard Steamship Co., Ltd.

BOSTON: MINNEAPOLIS: CHICAGO:

26 State St. Guaranty Building. 67 Dearborn St.

21-24 STATE ST., NEW YORK.

odpluje iz New Yorka dne 28. marca.

odpluje iz New Yorka dne 11. aprila.

odpluje iz New Yorka dne 25. aprila.

odpluje iz New Yorka dne 25. aprila.

odpluje iz New Yorka dne 25. aprila.

odpluje iz New Yorka dne 25. aprila.

odpluje iz New Yorka dne 25. aprila.

odpluje iz New Yorka dne 25. aprila.

odpluje iz New Yorka dne 25. aprila.

odpluje iz New Yorka dne 25. aprila.

odpluje iz New Yorka dne 25. aprila.

odpluje iz New Yorka dne 25. aprila.

odpluje iz New Yorka dne 25. aprila.

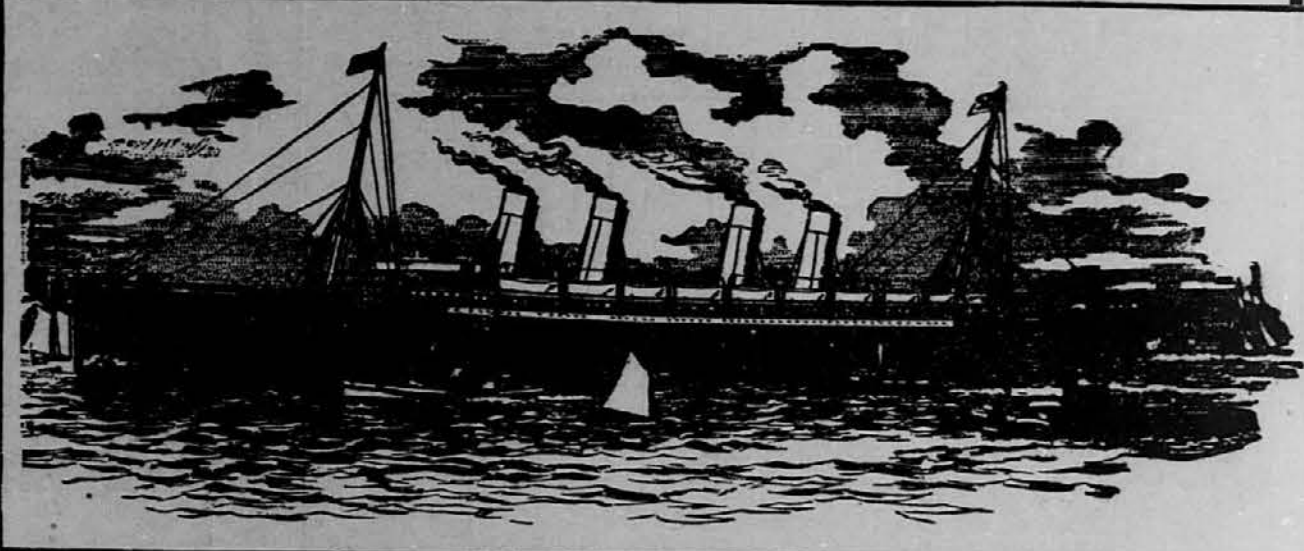
TELEPHONE: 1279 REGTOR.

FRANK SAKSER CO.,

109 Greenwich St., NEW YORK, N. Y.

PODRUŽNICA:

6104 St. Clair Ave., N. E., CLEVELAND, O.

Pošilja najhitreje in najceneje

denarje v staro domovino.

Denarne pošiljave izplačuje c. kr. poštna hranilnica na Dunaju.

Kupuje in prodaje avstrijske denarje pod najugodnejšimi pogoji.

Nalaga denarje proti obrestim po 4 in 4½ odstotke v varne hranilnice. Obresti tečejo od dneva vloge. Vsak vložnik dobi hranilno knjigo.

Edini zaupnik v Zjed. državah Mestne hranilnice Ljubljanske.

Prevzema realizacije bančnih ali hranilnih knjižic, daje nanje predplačo ali tudi takoj jih izplačuje.

Prodaja parobrodne listke

za vse prekomorske družbe; vsak potnik dobi originalen listek, ne pa ničvredni papir.

Vse navedeno izposluje točno in ceno. Pri raznih družbah ima visoko varščino in so denarji vedno varni.

Za obila naročila in zaupanje se rojakom priporoča

FRANK SAKSER CO.,

109 GREENWICH STREET, NEW YORK, N. Y.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK!

Za vsebino inseratov ni odgovorno ne uredništvo niti upravništvo. Upravništvo "Glasa Naroda".

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK!

BOLNIKOM NA ZNANJE.

Stem svarimo vse bolnike kateri se zdravijo pri America Europe kompaniji, da ne padejo na sleparstvo nekaterih zdravnikov in zdravniškim zavodom, kateri prosto lažejo da imajo "OROSI" zdravila in da zastopajo Orosi Laboratorium v Milanu. Samo America Europe kompanija ima pravico, pod tem imenom prodajati zdravila. Naznamimo tudi, da nismo z nikakoršnem zdravniškim zavodom (Medical Institut) v zvezi, kakor samo z Orosi Laboratorijem v Milanu, od katerega prodajamo po navodih naših zdravnikov zdravila.

\$500 plačamo za uspešno odsodbo, tistemu kateri nam naznani ime in naslov od zdravnika ali zdravniškega zavoda kateri se predzre obljubiti ali prodajati "Orosi" zdravila.

Orosi zdravila so neprekosliva in najboljša za ozdravljenje! Orosi zdravila so pripravljena po propisih največjih in slavni zdravnikov in profesorjih na svetu, kateri so na raznih tajnih in kroničnih boleznih preučavali skor množico let, da so znašli zdravila po katerih se razne težke bolezni za gotovo popolnoma ozdraviti morejo in take zdravila predpisujejo naši zdravniki od America Europe kompanije. — Ozdravili so v teh štirih mesecih od kar obstoji naši oddelek za Slovence že več kakor dva tisoč bolnikov, kateri so trpeli na raznih hudih boleznih in katere večina drugi zdravniki niso ozdravili mogli. Nobeden zdravniški zavod na svetu ni imel tako veliki uspeh, kakor America Europe Co.

Kdo Vam more dati bolji dokaz da Vas ozdravi?

Bolniki zakaj boljujete tako dolgo? Popišite nam dobro Vašo bolezen in mi Vam bomo poslali zdravila po katerih bodele gotovo ozdravili, kjer naši zdravniki Vam garantirajo za ozdravljanje, ali pa povrnejo vsakemu denar kateremu bi naša zdravila nebi od koristi bila in zato dajemo tudi skoz ta časopis sledeči Oglas.

Noben drugi zdravnik Vam nemore take garancije dati, kjer nikdo Vam nemore tako dobrih zdravil poslati kakor mi! Zato bolniki pišite takoj, kjer preje ko pišete, preje bode ozdravili.

Kjer smo prepričani da bomo Vsakemu v najhujši ali zastarani bolezni gotovo pomagali, zato dajemo tudi sledečo garancijo: Ako Vi 5 dni rabite naša zdravila in se še ne počutite bolje in ne vidite da Vas bodo naša zdravila popolnoma ozdravila, pošlite jih nazaj po Expressu plačano s dovolbo pregledanja in ako niste porabili več od ene tretjine, povrniti Vam hočemo takoj denar.

Tistim kateri trpe na tajnih možkih ali ženskih boleznih!

Mnogi ljudje trpijo na tajnih ali kroničnih boleznih, katere so večina od hudih posledkov ako se v pravem času ne zdravijo, zato "rojaki" Vam svetujemo, da brez kakšnega odlašanja na nas pišete in naši gospodi zdravniki Vam bodo garantirali da Vas bojo popolnoma ozdravili. Ne verujte nekaterim ljudem kateri pravijo da ta bolezen ni za ozdraviti, kjer ako dobite dobra in prava zdravila, bodele takoj videli da bodele preje ko si morda predstavljate zopet popolnoma ozdravili. Ravno tako žene katere trpijo na mater niti naj pazijo komu se zdraviti dajo, kjer te bolezni so tudi nevarne in se samo na sistematični način popolnoma ozdraviti morejo.

• • • ZOPEK NOVA KNJIGA ZA SLOVENCE! • • • Samo še kratek čas in naša nova velika zdravniška knjiga izide, v kateri bodo bolniki najdlj vse mo goče bolezni obširno popisane. Videli bodele mnogo jako zanimljivih slik od raznovrstnih boleznih, kako da se v človeku razširi in kako da človeško telo propade ako s pusti zdraviti ali pa ako ga je sram bolezni zdravniku povedati ali popisati. Še nobena Zdravniška knjiga ni bila tako obširna kakor bode naša, kjer ta knjiga bode Vsakemu od velike koristi, da bode sam spoznal kako bolezni da ima. Vsaki dan dospojo mnoga zahvalna pisma ali prostor nam ne dopušta da bi vse oznani, kar j pa tajnih boleznih pa nikdar v javnost ne pridejo. Mi pošiljamo tudi v staro domovino zdravila in smo o zdravili samo v mesecu Novembru 2 sto 54 uradnikov, oficirjev, učitelje in trgovcev kakor tudi mnogo družice, stann iz stare domovine in to je dober dokaz, da so naši zdravlili neprekoslivi in da so prišli do največjega človeškega znanja. Vsaki kateri nam pošljeno naslovi do brezplačno naša malo knjigo, dokler bode velka knjiga izgotovljena. PIŠITE NA SLOVENSKE ODDELEK:

AMERICA EUROPE Co. 161 Columbus Ave., New York.

Knjigo vam pošljemo od 2. ure do popoldne 4. ure. V rokojte od 10. ure do 1. popoldne.